

KRISTENDOM

VERSUS AVGUDSDYRKELSE

Denne er din. Denne lille tingen til mamma. Gi den til . . .? . . . Og du får dem ordnet, og så denne lille . . .? . . .

Takk, broder Neville, Herren velsigne deg.

God morgen, venner. Det er et privilegium å være tilbake i tabernaklet igjen denne morgen, og jeg føler meg frisk og opplagt. I forgårs kunne jeg ikke en gang snakke. Jeg hadde denne lille bakterien som går omkring, vet dere, setter seg i halsen deres og gjør dem hese, men Herren hjalp meg og fridde meg ut av den tilstanden, så jeg kan tale til dere denne morgen.

² Og vi er glade for at det er et pent tabernakel som er fullpakket og folk står. Jeg skulle bare ønske at vi hadde noen stoler, og, å gi til disse menneskene som står. Vi ville vært glade om vi hadde noen, men jeg tror alle er tatt. Jeg vet at dere ikke har lyst til å komme og sitte med disse barna ved alteret og sitte med ryggen i motsatt retning.

³ Nå har det vært noen dager at jeg har studert historie, og jeg tenkte at jeg denne morgenen, i stedet for å forkynne, kanskje bare kunne undervise litt i Guds Ord. Og nå vil vi antagelig holde på en stund, så jeg vil . . . om noen av dere vil bytte plass med de som står oppreist, eller noe, så ville det sannelig være fint om dere kunne—om dere kunne gjøre det og gi dem litt hvile.

⁴ Og nå, mange av vennene, av mine venner kommer, noen av dem, langveis fra, helt nede i Georgia, oppe i Ohio, Tennessee, ganske enkelt ulike steder, Illinois, Missouri, Michigan, de kommer nedenfra Chicago, fra, bare til et lite møte i tabernaklet som dette. Det gjør meg så takknemlig for mennesker som det. Og ikke bare det, men jeg ønsker å si dette, ikke til beste for . . . men til beste for Guds Ord: Omtrent alle disse menneskene kommer ikke bare, men de tar med seg tienden sin og gir den til menigheten for å hjelpe.

⁵ Nå, det er ganske enkelt venner som er lojale. Du kan bare ikke glemme slike mennesker.

⁶ Og så må jeg kanskje noen ganger si noe som river dem i stykker, men du ser hva det betyr da. I hjertet ditt ønsker du ikke å gjøre det, men likevel er det Noe som sier: “Du . . . må gjøres”, ser du, så du må gjøre det.

⁷ Og å se dem komme allestedsfra og—og prøver å tjene Herren, og tror på tjenesten som Herren har gitt meg og har tillit til at jeg er Hans tjener, at jeg ikke vil fortelle dem noe feil, da må jeg med

all oppriktighet virkelig gjøre alt jeg kan for å—å vokte sjelene til disse menneskene; idet jeg vet at de ikke kommer hit kun for å bli sett, kjører over isete fjell og åser og bortover kø fylte veier, og barna deres går glipp av mat og søvn, og kofferten deres ligger bak i bilen. Og dere vet, det er tøft.

⁸ Men Bibelen sier om slike mennesker, i Hebreerbrevet det 11. kapittel: “Denne verden var ikke slike mennesker verd.” Jeg—jeg sier det fordi jeg mener det i mitt hjerte.

⁹ Og mange er her i New Albany og Louisville, og rundt i nærheten, nede i Kentucky, og ulike steder ikke så langt unna, men likevel er de lojale og kommer, kjører gjennom is, snø, hva som helst annet, for å komme hit.

¹⁰ Nå, neste søndag er julaften. Og jeg tenkte at jeg skulle . . . hadde et julebudskap til menigheten, men jeg—jeg følte slik med disse små barna, jeg må si om de . . . hvis jeg var her, da ville de små barna antagelig, mange av dem langt borte, ville savne julen sin og ting. Så det ville være litt tøft for disse små barna. Men før jeg drar . . . Nå, vi . . .

¹¹ Jeg vet at vi folk her ikke lærer barna våre om en slik myte som julenissen. Vi tror ikke på å fortelle noen en løgn, så du skal ikke lyve til barna dine. Slike ting som det, det er mytologi på sitt mest ekstreme, på grunn av at det tar plassen til Kristus i julen.

¹² Og julen har mistet . . . Julen er ikke lenger en tilbedelse; det er en feiring, drikking, gambling, festing, rett og slett fullstendig hedensk. Og det er ikke . . . Og jeg ønsket å . . . Kanskje etter julen, vil jeg tale igjen om *julen*, ser dere, så det ikke vil berøve de små . . . Men du kan ikke si det til små barn på den måten. De ser små barn på julaften få julegaver og ting som det. De forstår det ikke. Skjøenner? De bare . . . de er for små. Og vi må huske på dem, at de er . . . at de har ting til felles. Vi må bøye oss ned for å huske på de små barna, at de selv . . .

¹³ Er jeg for—for høy på den, broder, for høyt volum på den? Kan dere høre meg godt bak der, helt bak? Hva? Vent, jeg står for nærme. Hvilken mikrofon er påslått, begge to, denne og denne? Jeg—jeg tror det er den der som er bra. Det er—det er . . . Nå, hvordan er det, er det bedre? Nå, fint, bra.

¹⁴ Nå, de små barna må forstå. Dere vet, de er—de er små barn, og vi må forstå at vi var små barn en gang også.

¹⁵ Og jeg husker da vi var små barn, så ville de dra ut og hugge ned en gammel enebærbusk et sted, og mamma ville lage litt popcorn og henge dem på den. Det var omtrent alt som var på treet. Men de små raggsokkene var hengt opp der akkurat som . . . Og, åh, og kanskje hun fikk tak i en . . . kanskje en liten pose med sukkertøy, og de små harde sukkertøyene, (og to eller tre til meg, og to eller tre til Humpy, og to eller tre til *denne*), bare små biter med sukkertøy, og vi hadde det hele dagen lang, sugde på den, vet dere. Og pakket det inn i et lite stykke papir og la det

i lomma vår. Og om vi fikk en liten kruttlappistol eller—eller et lite horn til å blåse i, så var det en stor ting, det begeistret oss.

¹⁶ I dag, selvsagt, er det annerledes. De stakkars menneskene har fått tak i litt penger, og de har så de kan kjøpe flere ting til barna sine, de kler seg bedre, spiser bedre, lever bedre. Og jevnt over antar jeg de har det bedre, og, med lønnsnivået i dag. Og derfor, små barn, du må la dem få noe.

¹⁷ Men vær alltid obs på dette, fortell dem at det ikke finnes noe sånt som Julenissen, for det er ikke rett. En vakker dag vil de komme og si: “Hva med Jesus, da?” Skjønner? Skjønner? Så fortell dem Sannheten, vær ærlig mot alle. Vær Sannhet. Og du vil spesielt ikke fortelle barna dine noe som er feil, for de vil reise seg og si . . . De tror på deg som en Kristen, og de vil at du skal . . . De tror at det du forteller dem er Sannheten. Så vær sikker på at du forteller dem Sannheten, så vil alt bli i orden.

¹⁸ Nå, og så vil jeg minst ha én kveld til, hvis jeg kan, eller dag, til tabernaklet, før jeg drar i mine kommende år i tjeneste . . . år i tjeneste, mener jeg.

¹⁹ Og hvis det er Guds vilje, ønsker jeg å prøve å få mange møter i utlandet dette året, for jeg føler behovet for det. Spesielt i Sveit . . . i Sverige og Norge og mange av de skandinaviske—de skandinaviske landene og nede i Asia. Jeg føler at vi burde være i desperat bønn over disse tingene, at vi må lære Den Hellige Ånds vei og måten Han vil lede oss på, og tingene som vi burde gjøre.

²⁰ Ved å studere menighetens tidlige historie, Broadbents og Hazeltines, og mange av deres kommentarer om den, *De nikerske kirkefedrene* . . . Og i går endte jeg opp med den komplette livshistorien til Sankt Martin, som Den katolske kirken nektet å kanonisere. Gud gjorde det. Så, de . . . om hans fantastiske liv, og hvordan de samme tegn og under fulgte den mannen gjennom hele livet hans; hvordan han reiste opp to døde mennesker, kastet ut onde ånder, talte i ukjente tunger og så visjoner og ting, og hvilken stor mann. Men likevel, i, selve hemmeligheten bak kraften hans var i ydmykhet for Gud. Og vi ser i dag at menigheten, selv om den underviser om sin kraft og underviser at tegnene skal følge den troende, så ser vi at de er oppblåste, “store meg, lille deg”, og det, det—det er ikke som den første Menigheten, ser dere. De var ydmyke og snille mot hverandre, og vennlige, forståelsesfulle. Og det er så veldig annerledes i dag. Og jeg lurar på om mye av det har fått oss til å spore av fra den—den virkelige essensen av—av Budskapet, at, vi ønsker å ydmyke oss. Hold deg . . . Jo mer ydmyk du kan bli, jo mer vil Gud bruke deg.

²¹ Leser om mytologi og alle disse mytene, julen er selv en myte. Det er ikke noen . . . Ingen ting ekte med julen. Julen ble ikke en gang nevnt i Bibelen, de høyaktet aldri Kristi fødselsdag. Var ikke noe slikt. Det der er en romersk-katolsk dogme og ikke en kristen lære, ikke noe Skriftsted for det noen sted i Bibelen og i

de første hundre årene etter Bibelen, ser du, ikke noen ting om det. Det er bare en myte. Julenissen, kommersielt, alt sammen, hele greia har endt opp i en stor sammenhoping.

²² Hvis du går tilbake og studerer dens begynnelse og ser frem til nå, vil dere se hvor vi er hen. Det er ingen ting igjen, ingen ting kan hjelpe foruten Herrens Komme. Det er alt. Det er ingen ting nå som kan hjelpe oss ut av dette kaoset foruten Herrens Komme.

²³ Er dette den lille bryteren som sensurerer disse lydbåndene? Kanskje jeg burde sensurere alt dette, bare ikke sende det ut, for det er ganske hardt. Men jeg sier dette så . . . Blir lydbåndene laget nå? Ikke selg disse lydbåndene, skjønner, disse lydbåndene er ikke til salgs. De kan bli delt ut i menigheten, og så videre, men . . . fordi det er . . . det vil skape forvirring, så sikkert som bare det. Skjønner? Så bare hold det tilbake til vi får gjort det om.

²⁴ Nå, før vi nærmer oss budskapet, og forsøk alle å være så rasjonelle og så avslappet som dere kan. Jeg skal ikke holde på for lenge, men jeg ønsker å ta meg tid slik at . . . slå det fast, slik at dere virkelig ser det. Nå, la oss først . . . Nå, hvis alt er ryddet av veien, tror jeg, så langt er det . . .

²⁵ [Broder Neville sier at det er noen ledige stoler—Red.] Ja, la disse damene som står langs siden der komme frem og inn her. Det er plass her fremme til dere søstre. Ja. Det er en akkurat her helt foran. Det er en stol rett bak her. Det er barn her fremme ved alteret, hvis noen vil reise seg opp og et lite barn, og gi plassen sin til noen voksne som står. Vel, det er rom ved—ved alteret akkurat her for barna, og de voksne kan få stolene. Disse damene som står bakerst bak pilasteren der. Hvis dere . . . Det er helt borte i hjørnet her, men det er . . . det er bedre enn å stå der borte. Hvis dere ønsker å stå . . .

²⁶ Her er noen på plattformen. Nå, noen av dere brødre som ønsker å komme opp hit, disse barna har . . . Her er en som sitter her ved siden av broder Way. Kom frem nå, finn dere noen plasser rundt her, så alle . . . dere kan føle dere som hjemme, føle at dere er . . . få dere til å føle dere som hjemme. Det er en plass akkurat her, broder Shelby, her oppe, akkurat her på plattformen, hvis du ønsker å komme frem her og sitte ved siden av oss, her oppe. Og broder Evans og broder Charlie, og dere, her er—her er en stol her, og en her, og to—to her. Bare kom opp hit, broderen der fra . . . bare kom opp hit, gjør dere selv komfortable, så vi kan . . . få alle i en slik ro som det er mulig å få for—for møtet, så dere ikke blir trette og slitne av å stå.

²⁷ Noen av dere brødre bak . . . søster helt bakerst i gangen der, som står helt bakerst nede i gangen. Du er . . . fremdeles plass. Her er en til, det er en pianokrakk noen kan bruke, hvis de ønsker å komme og sitte på den. Det er helt i orden. Jeg ser en dame bak

der som signaliserer at det er en ledig plass ved siden av henne, så da er det i orden. Bare gjør dere så komfortable som dere kan nå.

²⁸ Og nå mens vi finner oss til rette, la oss . . . Det er omtrent tjue minutter, tjuetre minutter etter ti på denne syttende dagen i desember. Regnfullt ute her i Jeffersonville denne morgen. Og—og vi er dårlig på utsiden; men føler oss bra på innsiden, fantastisk, da vi vet at vi nærmer oss, Herrens Komme er for hånden, og nærmer oss Evigheten. Og vi er så takknemlige til Gud for at vi denne morgen er i stand til å stå og dele Det levende Guds Ord til den troende og den vantro. Stoler på at det vil bli en stor dag for oss alle til å forstå Herrens ting.

²⁹ La oss nå bøye hodene våre i bare et øyeblikk i bønn. Og mens vi har hodene bøyd, om det er noen som ønsker å bli husket på, bare løft hendene deres til Gud, og husk bønneemnet i hjertene deres. Takk.

³⁰ Vår Himmelske Far, når vi nå er i tabernaklet, alle sitter, og mikrofonen er påslått, og båndopptakerne går, og de kristne ber, bønnebegjær blir gjort kjent. Og i rundt to eller tre uker har jeg kontinuerlig studert for dette budskapet til i dag. Bare noen få ord som kanskje Den Hellige Ånd vil bruke for å få emnet til å gå inn i folkets hjerter, så de kan se tiden som vi lever i og gjøre seg klare til å møte Herren Gud. Vi vil be for alle våre syke og lidende over alt.

³¹ O Jesus, husk Din Menighet, universelle Menighet, rundt i hele verden denne morgen, noen ute i skogene, noen nede i valgets dal, noen av dem er på fjellets topp. Og over hele verden stoler Dine barn på Deg og roper til Deg. Og som Johannes i fordom, fra øya Patmos, sa: "Ja, kom, Herre Jesus!"

³² Og vi er klar over at vi ikke er uten fiendens nærvær. Han er alltid nær for å hindre og stoppe og for å gjøre alt han kan. Men, O Herre, gi Dine barn tro denne morgen, kraft til å heve seg over fienden, til å åpne hjertene deres og gjøre sjelen deres til en åker med fruktbar jordsmonn, hvor Livets Ord kan bli sådd og bringe frem stor glede og en rik høst.

³³ Jeg ber, Herre, om at Du vil velsigne Ditt Ord og Dine tjenere. Hjelp denne svake stemmen min, så jeg kan forbli sterk ved Den Hellige Ånds salvelse. Og så i bønnekøen, gi kraft og tro, Herre, så det ikke vil være en svak person i vår midte når vi forlater denne bygningen. Gi det, Herre.

³⁴ Vi vet at vi lever i endetiden. Og vi ber Deg om å velsigne oss nå, som vi fortsetter å vente på Deg og lese Ditt Ord. I Jesu Navn ber vi. Amen.

³⁵ Nå, jeg kommer til å lese fra to eller tre steder i Skriften, og som jeg annonserte forrige søndag, at i dag skulle jeg prøve å tale om *Kristendom versus avgudsdyrkelse*. Og det er emnet vårt denne morgen. Og nå, jeg er ingen teolog, på ingen måte en lærd i Bibelen, bare en uvitende person som elsker Herren Jesus

med hele mitt hjerte. Jeg hevder ikke å være en teolog og prøver heller ikke å ta noens plass, men forsøker bare med ydmykhet i mitt hjerte å forklare de tingene som jeg føler at Den Hellige Ånd har åpenbart til meg, som jeg må gi til min menighet. For det er i min interesse at denne menigheten vokser, at denne menigheten er åndelig rett. Det er i min interesse fordi denne menigheten er Guds interesse, og Hans interesse er min interesse. Så jeg må se til dette.

³⁶ Leste i de første historikerne, om Ireneus og dem, hvordan de holdt menighetene sine ubesmittet av tingene i verden, hvordan disse gamle lærerne gikk frem dit og virkelig holdt seg til det Evangeliet. Bibelen var ikke skrevet da i den formen vi har Den i nå, ikke før Reformasjonen, og Luther fikk den trykket. Men de—de hadde hva de kalte *Evangeliet og Apostelen*. *Evangeliet og Apostelen*, og de holdt seg til det.

³⁷ Nå, for våre to steder som vi tenker å lese denne morgen, er ett av dem å finne i Jeremias bok, det 7. kapittel, og vi begynner fra 10. til det 18. verset. Det andre stedet er å finne i Apostlenes gjerninger 7,49. Og hvis du ønsker å merke deg teksten for dette, eller teksten ut av dette, Jeremia 7, så er det det 18. verset. Jeg ønsker å begynne med å lese fra det 10. verset.

og så komme og stå for Mitt ansikt i dette huset som er kalt ved Mitt navn, og si: "Vi er utfridd for å kunne gjøre alle disse stygge-dommene?"

Er dette huset, som er kalt ved Mitt navn, blitt en roverhule i deres øyne? Se, Jeg, ja Jeg har sett det, sier HERREN.

Men gå nå til Mitt sted som var i Sjilo, hvor Jeg i begynnelsen lot Mitt navn bo. Se hva Jeg gjorde for det på grunn av Mitt folk Israels ondskap.

Oh nå, fordi dere har gjort alle disse gjerningene, sier HERREN, som Jeg talte til dere, ja tidlig sto Jeg fram og talte, men dere hørte ikke, . . . Jeg kalte på dere, men dere svarte ikke,

derfor vil Jeg gjøre dette med det huset som er kalt ved Mitt navn, som dere stoler på, og med dette stedet som Jeg gir til dere og deres fedre, slik som Jeg har gjort med Sjilo.

Jeg skal kaste dere bort fra Mitt ansikt, . . . Jeg vil har kastet bort alle deres brødre, Jeg har kastet bort alle deres brødre, hele Efraims slekt.

Du skal derfor ikke betale for dette folket, ikke gå i forbønn . . . for dette folket, og du skal ikke bære fram og bønnerop eller bønner for dem, og bønnfall Meg ikke. For Jeg vil ikke høre deg.

Ser du ikke hva de gjør i byen i Juda og på gatene i Jerusalem?

³⁸ Jeg ønsker å stoppe nå, før jeg leser det siste verset av dette. La meg begynne igjen nå. Gud refser dette folket, og sier: "Ikke en gang be for dem." La meg begynne med det 16. verset og lese til og med det 18. nå. Lytt nøye.

Du skal derfor ikke gå i forbønn for dette folket, og du skal ikke bære fram bønnerop eller bønner for dem, og bønnfall Meg ikke. For Jeg vil ikke høre deg.

Se du ikke . . . Ser du ikke hva de gjør i byen i Juda og på gatene i Jerusalem?

Barna samler ved, . . . fedrene tenner ild, og kvinnene knar deig for å lage kaker til himmeldronningen. De utøser drikkeoffer til andre guder, så dere kan egge Meg til vrede.

³⁹ Nå, jeg ønsker nå å gå til Apostlenes gjerninger, det 7. kapittel, og begynne med det 44. verset, og lese ned til det 50.

Vitnesbyrdets telt var hos våre fedre i ørkenen, slik Gud har bestemt. Han hadde pålagt Moses å lage det etter det forbildet som han hadde sett.

Det som også våre fedre som kom inn førte inn sammen med Jesus inn i det landet som var tatt i eie av hedningefolkene, dem som Gud drev ut for våre fedres ansikt i tiden fram til Davids dager,

Som fant nåde hos Gud og ba om å finne et bosted for Jakobs Gud.

Men Salomo bygde et hus for Ham.

Men Den Høyeste bor ikke i templer lagd med hender, slik profeten sier:

"Himmelen er Min trone, og jorden er Min fotskammel. Hva slags hus vil dere bygge for Meg? sier Herren, eller hvor er Mitt hvilested?"

⁴⁰ Nå, ved å lese Skriftstedet kan du se, at, hvor jeg plasserer min tanke denne morgen, på "avgudsdyrkelse", først, til å begynne med. Det er lite som er skrevet om *avgudsdyrkelse*. Det er ikke mange bøker som forklarer avgudsdyrkelse, hva avgudsdyrkelse er, og likevel er verden full av det. Jeg tror årsaken til dette er, at fordi det aldri egentlig har blitt forklart til folket, så vet man ikke hva det er. Og det har vært mitt privilegium, og mitt store privilegium i mitt liv, gjennom å reise, å se en del avgudsdyrkelse, og forstå hva det er.

⁴¹ Og ved å studere avgudsdyrkelse, de siste få ukene, mytologi, gresk mytologi og romersk mytologi, så bringer det meg tilbake til å se hvorvidt de dreper . . . fremdeles holder den samme tingen i live, se hvorvidt avgudsdyrkelse er slik den var i

begynnelsen. I dag, når jeg reiser, og ser avgudsdyrkelse; og deretter ser hvordan det begynte, og leser om hvordan det begynte tilbake i . . . i de tidlige tider; så ser jeg at det ikke har forandret seg.

⁴² Nå, jeg har vært i India. India er full av avgudsdyrkelse. De har de som går på ild der og de forskjellige . . . Jeg tror, en ettermiddag da jeg ankom Bombay, ble jeg bevertet den ettermiddagen av . . . jeg er . . . noen fortalte meg, jeg vet ikke hvem som var hvem, de var bare i Jaintempelet. Og det var enten sytten eller syv forskjellige religioner, og jeg er ganske sikker på at det var sytten forskjellige religioner som hadde møtt meg der til en utfordring av Ordet, og hver og en av dem urokkelige motstandere av Kristus. Sytten forskjellige religioner! Og de var . . . De fikk oss til å ta av oss skoene i tempelet, og kom inn, og de fikk oss til å sette oss på puter. Og det ville tatt en del tid å gå gjennom alle prosedyrene (som jeg kaller det) som vi måtte gå gjennom. Men ordføreren i byen som tok oss med inn dit, han var selv en hindu, som er en muhammedaner.

⁴³ Og Muhammed var en profet, og han kom ut fra Ismaels ættelinje, som også var en sønn av Abraham.

⁴⁴ Og det var til denne ættelinjen at denne berømte evangelisten i verden i dag, som, flyktet fra en av deres menn, som utfordret ham til et oppgjør i Ordet. Og etter min mening skulle evangelisten ha sagt: "Jeg har ingen helbredelsesgave, men vårt legeme av troende har det. Gi meg noen få timer, og jeg vil hente noen hit." Skjønner? Men, selvsagt, hadde han gjort det, ville evangelisten avslørt seg selv for organisasjonene som støttet ham, og så ville han ha blitt kastet ut.

⁴⁵ Og ved nærmere ettertanke, tror jeg ikke at jeg ville ha latt den ikke-troende triumfere over Guds Ord. Hvis jeg hadde blitt beseiret, ville jeg uansett stått der og vist min tro og overbevisning om at Gud, Han er den samme. Som Hebreerbarna sa: "Vår Gud er i stand til å utfri oss fra denne ildovnen, men vi vil uansett ikke bøye oss for deres avguder." Ja, jeg tror det ville ha vært en mer tapper ting. Og så igjen, jeg . . .

⁴⁶ Siden han har doktorgrad i teologi og er vel bevandret i Skriften, som den store evangelisten er, og han er en mektig mann, tror jeg at jeg ville ha utfordret ham på Ordet, om hvorvidt Jesus var Kristus eller ikke, eller om Muhammed var en profet, og hadde bevist det for ham med hans egen Bibel. Hvis det hadde vært mitt kall (i Bibelen), som det er evangelistens, å forklare det, ville jeg ha tatt det standpunktet, i stedet for bare å løpe fra det og trekke seg tilbake. Det viste . . . Det viser ikke det ekte kristne motet som vil stå der, leve eller dø. Gud er i stand til å utfri. Jeg tror jeg ville ha utfordret ham på det.

47 Men de glemmer å tenke på Bombay, da den blinde mannen der, muhammedanerne, den kvelden han fikk synet sitt i møtet. De ville ikke nevne det.

48 Men, uansett, om disse menneskene, de er ikke hyklere. De er oppriktige mennesker, like oppriktige som du og jeg, og noen ganger mer enn vi er her i Amerika. De er ikke hyklere. De tror virkelig på det og praktiserer det med alt som er i dem.

49 La meg fortelle dere litt om avgudsdyrkelse. Jeg glemmer navnet på den guden som er guden til de som går over ilden, men det er en stor statue med store, svære . . . noe som ligner et menneskeansikt, et ansikt som ser ut som at det er utskjært, med store, svære ører for å høre alle syndene deres og så videre. Og store, svære rubiner som øringer i deres . . . i ørene hans her, som antagelig ville kostet en halv million per stykk, kanskje. Det er kanskje overvurdert, det kan være undervurdert. Men, å, slike store og kostbare juveler på denne avguden!

50 Og tempelets prest bringer den fattige bonden, han trenger ikke å være . . . bare en vanlig, trenger ikke å være en spesiell person. Han er bare en vanlig mann, en bonde, som ønsker å takke sin gud for en god avling. Og ved å gjøre det viser han sin tro på gud når han kommer til tempelet og blir velsignet av hans prest.

51 Og så å . . . gjør seg klar til å gå gjennom en grav av kull som er mange fot dyp og mange fot bred, og blåst på med vifter til de er hvitglødende. Nå, det er ikke fleip, det er sannheten. Han trer frem for avguden, bekjenner syndene sine til denne presten, og de heller vann over ham; hellig vann, og så videre, som presten har velsignet.

52 Og så, mange ganger, tar de en stor krok, fiskekrok, stor, svær, kanskje en halv tomme til trekvart i diameter, i lengden fra spissen til den—den bakre delen av kroken. Og de satte en liten kule med vann på den, som en liten juletrepynt, og en liten kule, og fylte den full med vann for å gjøre den tung. Og de tok, bokstavelig talt, tusenvis av dem og festet dem i kroppene deres, og dro dem ut. Som de går inn, i kroppene deres, drar dem, for å gå gjennom torturen for å behage guden sin, avguden. De er ikke hyklere.

53 Så, mange ganger, rakte de tungen sin ut og hadde en lansett med en gaffel på, som gikk gjennom tungen deres og opp gjennom nesen deres og holdt det sammen, tok sting med tråd og sydde munnen deres sammen hvis de . . . som sa ting som var feil. Og en slik tortur!

54 Og satte seg så ned ved denne store graven av ild. De drepte en geit for å blidgjøre avguden, for å ofre et liv for sine synder. Og du skulle hørt buldringen av stemmer da denne geiten ble drept. De bekjenner syndene sine på den og dreper geiten, kaster . . . tar blodet som et sonoffer.

⁵⁵ Og så, hvis denne ildvandrerer, hvis han blir redd og løper gjennom ilden, fører han skam over seg selv. Men han må gå sakte og stødig gjennom disse brennende kullstykkene. Og noen ganger er det så mye som femten fot dypt, dette brennende kullet. Og kanskje femten, kanskje femten fot dypt og kanskje tretti yards eller førti yards langt, og omtrent, å, kanskje åtte eller ti fot bredt. Og de er hvitglødende. Og han har ingenting på foruten et tøyestykke, som er et lite lendelede svøpt omkring midjen hans. Og han går ut der med, henger med alt dette, og blør, og fiskekroker og alt mulig på kroppen sin, jobber seg opp til en vill sinnstilstand til hvitt sikkell renner ut av munnen hans.

⁵⁶ Og her kommer han, går gjennom denne ilden, og går ut på andre siden, helt uskadet, gjennom ilden, og kanskje føttene hans går *såpass* dypt (beina) ned i ilden, to fot eller mer når han går, og skrubber dette rødglødende kullet mot menneskekjøttet sitt, går gjennom dette kullet og kommer ut på den andre siden, uskadet. Du kunne sett på føttene hans, ikke en skramme eller brannså.

⁵⁷ Og når en ser på dette, og tenker, hvis et offer til en hedensk avgud, med blodet fra en geit, med tro på slikt kan beskytte hedningen fra ilden, hva kan Jesu Kristi Blod gjøre for en som tror på en levende Gud?

⁵⁸ Nå, avgudsdyrkelse er en merkelig ting. Ned gjennom tidsaldrene har vi hatt det, helt siden . . . antar, tidens begynnelse. Nå, rekkefølgen i denne avgudsdyrkelsen er at mannen setter opp avguden, plasserer avguden, så går han inn og forbereder seg for denne store tilbedelsen. Nå, han tror at denne avguden er skapt i bildet til en gud som han aldri . . . aldri har sett. Han har ingen skikkelse, så han tror han er i denne avgudens gudebilde, som han lager til denne guden.

⁵⁹ Nå, ikke la det forlate deg! "Gudebildet" representerer en mytisk gud som han tror finnes.

⁶⁰ Så trer han frem for denne avguden og faller på kne, og tror at guden, som er en usynlig person, kommer ned inn i denne avguden, og han tror at han snakker til gud gjennom denne avguden, at gud går inn i denne avguden og svarer ham tilbake. Og mange av dere lærere her som har studert mytologien . . . Disse gudene, de hadde til og med kamper mot hverandre, hevdet de, og alt mulig, i de dagene.

⁶¹ Nå, med andre ord hypnotiserer guden seg selv fra sin overnaturlige stilling, inn i denne avguden, og snakker til tilbederen gjennom denne avguden. Og tilbederen, i en slags oppbygd emosjonell forstand, tror at avguden snakker til ham, til hjertet hans, og han blir tilgitt for sine synder og hva enn mer, gjennom denne avguden, noe som tydelig viser at det er djevelen. Det er djevelen som gjør det.

⁶² Og de gjør ikke bare ting på lykke og fromme. Noen av dem gjør, men det finnes noen virkelig ekte tilbedere av de tingene.

For eksempel, jeg kunne fortalt dere historier om hvordan disse djevlene i disse avgudene utretter alle mulige ting, får blod til å komme ut av ting, og alt mulig annet. De—de er, de er djevler!

⁶³ Og hvis du ikke tror på en . . . det faktisk finnes en djevel, så tror du ikke at det finnes en Gud. Ja visst, du er nødt til å tro på motstykket, for og imot. Så det finnes en ekte djevel, og han er en person. Ikke en *tanke*, han er en *person*.

⁶⁴ Nå, det er lære som går omkring og sier: “Djevelen er bare en—en ond tanke som du får.” Nei, nei, det er det ikke. Djevelen er en person.

⁶⁵ De samme menneskene tror at “Den Hellige Ånd er bare en—en god tanke som du får.” Men ikke tro på det. Den Hellige Ånd er en Person, Det er Kristi Person i Åndsform.

⁶⁶ Nå, disse avgudsdyrkerne . . . Og dere har Skriftstedene klare, eller stedene i Skriften. Jeg—jeg vil kanskje henvise til noen av dem om noen få øyeblikk, Skriftstedene, vi vil kanskje lese noen. Nå, disse avgudsdyrkerne som faller på kne foran avguden tror at guden de tilber er representert i denne avguden. Nå, har dere fått med dere det, at tilbederen ikke er en hykler? Han får faktisk tak i noe som er i den avguden, fordi det kommer tilbake over ham, han gjør noe; får det fra den avguden, som er en oppdiktet gud, ikke en ekte En.

⁶⁷ Og mange ganger kommer djevelen seg inn i de tingene. Og djevelen kommer seg inn på møter av og til og gir seg ut for å være Gud. Jeg har sett dette i min tjeneste.

⁶⁸ Nå, husk, dette er bare . . . vi bare underviser denne morgen. Og jeg vil at denne menigheten, når jeg drar ut i tjenesten her for å dra ut på feltet, vil jeg at dere skal holde dere til pastoren deres og holde dere til Læren som har blitt undervist her. Hold dere til dette Ordet, ikke forlat Det! Dere må stå med Ordet uansett hva som kommer eller går, hold dere til det Ordet! Skjønner? Nå, og bare fordi jeg drar bort . . . Jeg er bare en av pastorene her. Broder Neville underviser den samme tingen som jeg gjør, så bare kom hit til kirken og lytt til Ordet.

⁶⁹ Jeg vet ikke hvor Han kommer til å lede meg. Jeg sa til kona mi i morges ved bordet: “Det har vært noe i meg som har ropt ut i alle disse årene. Jeg skal finne ut hva det er.” Nå, jeg vet ikke hvilken vei Det vil lede, hvor Det vil gå, men dit Han leder meg, vil jeg følge.

⁷⁰ Nå, avgudsdyrkelse, det finnes den dag i dag. Vi ser . . . Jeg ser folk komme til alteret, og med blinde uttalelser fra blinde lærere, som sier: “Bare åpne opp, glem alt, tøm hodet ditt. Du vil bli en—en Elias. Du vil bli *dette, det* eller *det andre*.” For en løgn! Du kommer ikke til Gud . . . Det er å åpne opp sjelen din til alle slags djeveånder som kan komme inn. Ikke gjør det. Du må huske at det finnes en djevel, og han etterligner Kristus til bokstaven, nesten.

⁷¹ Jeg leste i *Sankt Martins liv* for en stund siden, at det var en gutt, han var faktisk en munk, og han sa at Gud hadde kalt ham til å være en av de gamle profetene: “Dere må høre på meg, jeg er en av de gamle profetene.” Og skolen . . . Martin, selvsagt, ville ikke høre på den slags. Så de trodde ikke på det fordi guttens liv ikke samsvarte med det. Til slutt sa han: “Jeg skal bevise for dere at jeg er kalt til å være en gammelprofet. Bare en ung gutt,” sa, “men jeg er kalt”.

⁷² Dere skjønner: “Gaver og kall er uten omvendelse”. Se, de går bort fra Ordet, og når du går bort fra Ordet, kommer du inn i hva som helst.

⁷³ Og denne gutten sa: “I kveld, rundt midnatt, kommer Gud til å gi meg en hvit kappe, som jeg skal sitte blant dere alle med, for å vise at jeg er en gammelprofet.” Så de . . . den kvelden lyttet de alle, og hvisket “kom inn”, og folk, tilreisende. Og gutten fikk en hvit kappe. Da den besøkende dro, gikk de alle og så på kappen, den var ekte, en virkelig hvit kappe, så veldig bra ut.

⁷⁴ Men den gamle biskopen, han kunne bare ikke forstå det. Det virket ikke riktig, fordi, det var bare ikke bibelsk (en hvit kappe).

⁷⁵ Og da han gjorde det, sa de: “Ta denne kappen og gå og still deg foran Sankt Martin, denne Guds mann.” Og han ville ikke gjøre det. Han ville ikke stå foran den virkelige profeten. Han ville ikke stå; og de tvang ham til å gjøre det. Og da de skulle til å ta ham, forsvant kappen og ble borte, de visste ikke hvor den ble av. Ser dere, når det ender opp i en styrkeprøve!

⁷⁶ Hvis du har ekte gull, trenger du ikke å bekymre deg om det er bra eller ikke, det vil bestå testen hvor som helst. Og den sanne Guds Ånd vil bestå testen fordi den er prøvd på Guds Ord. “På denne klippen vil Jeg bygge Min Menighet.”

⁷⁷ Jeg har sett folk få hysteriske anfall, gode mennesker. (Nå forstår dere hvorfor jeg ikke vil at dette—dette lydbandet skal selges.) Jeg har sett gode mennesker, og folk som er pinsevenner, pastorer som ikke forsto, folket får hysteriske anfall og faller i transer, og alt mulig slikt, og—og gjør ting, og til slutt sender det dem på galehuset. Det åpnet opp hjertene deres, uskyldige mennesker, og djevler kom inn og slo seg ned. Det finnes en virkelig djevel!

⁷⁸ Jeg leste her hvor en kom for å . . . jeg tror det var Ireneus eller Martin, en av dem, (noen av de Bibel-lærde som er mer bevandret i dette enn jeg), hadde en gullkrone på hodet sitt, hvit kappe på, sko innlagt med gull, og sa: “Jeg er Kristus, bekjenn Meg!” Denne hellige ville ikke gjøre det. Denne ekte Guds profet sto der, ventet. Og de sa to eller tre ganger til ham: “Jeg er Kristus, bekjenn Meg!”

Han sa: “Vår Kristus kommer ikke på den måten.”

⁷⁹ Det stemmer, du er nødt til å kjenne Ordet! Hold deg i Ordet! Se, det store slaget er for hånden. Nå har vi lekt menighet i år etter år, men timen har kommet nå da Jambres og Jannes vil stå Moses imot, slik Bibelen sa de ville. Og det kommer til å være et åndelig slag, konflikt. Det vil være noen som bare fortsetter videre, den konfesjonelle kirken vil bare fortsette videre inn i herrevælde og fortsette slik den gjør. Men jeg mener at den sanne troende kommer til den slagmarken, og du bør helst være vel bevandret og vite hva du gjør, ellers kan du få en ond ånd så lett og ikke vite det. Hvis det er i motsetning til dette Ordet, så ikke tro det! Hold deg til Ordet!

⁸⁰ Avgudsdyrkelse, avgudsdyrkelse er gammelt, det er gammelt her i USA. Og for mange år siden, pueblo-indianerne, og ute i Arizona, hadde de en avgudsdyrkelse. Og det var, de—de hadde en regngud. Og regnguden var . . . tok en—en mudderskilpadde, og de laget et gudebilde av en mudderskilpadde. Og de satte flekker over alt på han, som om han kom rett opp av gjørma. Og de kastet seg ned foran denne mudderskilpadda, i tro på at det var en regngud som kom ned og inn i dette mudderskilpaddeskallet og talte til dem gjennom denne mudderskilpadda. Fordi de trodde at . . . han bodde i gjørma og det våte og han var en gud over det. De hadde en . . . det er en mytologi, bare en—en innbilning at det er sant.

⁸¹ Nå, og de tilba djevler ved å gjøre dette. Tilba en mudderskilpadde, trodde det var en regngud, de bragte en ånd over seg, ja visst, for de åpnet hjertene sine for det. Men det var feil ånd!

⁸² Så mange mennesker i dag åpner hjertene sine for den gale tingen! Ja da, du får en ånd, men mange ganger motsier den Ordet, sier: “Miraklernes tid er forbi! Det er ikke noe slikt som *dette* eller *det*.” Husk, det er en djevel forkledd som kristendom. Må Gud hjelpe oss når vi går inn i dette om en liten stund, så dere ser det, skjønner, at det er en ond ånd forkledd som kristendom. Men det er ikke Kristi Ånd, fordi Kristi Ånd kommer til Ordet hver gang. Han kan ikke fornekte Sitt Eget Ord.

⁸³ Nå, da kristendommen kom til Roma, Roma, i selveste Roma by, hadde fire hundre hedenske templer innenfor den sju miles lange muren. Fire hundre hedenske templer, og de var til guder og gudinner. *Guder og gudinner*, “kvinner og menn”. Guder, fire hundre forskjellige. Tenk på det, fire hundre!

⁸⁴ Nå, det var hva Paulus fant da han kom til Roma. Det var hva Akvilas og Priskilla hadde da de ble sendt bort fra Pinsedagen og etablerte en menighet i Roma. Det var hva de kom inn i, hedensk tilbedelse av avguder. Det var omkring to millioner mennesker i Roma, i storbyen Roma; det vil si, slavene, og de omkringliggende forstedene, og så videre, omkring to millioner mennesker. Men murene omkring Roma var sju miles. Og innenfor de sju miles,

like ved fjellets fot, var det fire hundre hedenske templer, til hedenske guder og gudinner.

⁸⁵ Nå, jeg ønsker å tale her kun et øyeblikk om noe jeg har tatt fra historien, og jeg har en med meg her. Måten de gikk inn i tilbedelsen på, hvordan kom de for å tilbe? Hvordan kom en hedning for å tilbe? Det første han gjorde var å gå til tempelet og finne presten, den hedenske presten. Så ville han gi ham en offergave av en bestemt sum penger, og så et offer, et dyr, for å tilfredsstille guden som han skulle snakke til.

⁸⁶ Og noen ganger, i et tempel, ville det være mer enn én slags gud. Det ville være “guder, gudinner” og alt mulig annet, i ett tempel.

⁸⁷ Så den hedenske presten . . . Han ville gå til ham og gi ham litt penger, og den hedenske presten ville gi ham et lys tilbake, bare et vanlig talglys. Og så tok tilbederen dette lyset, etter at han hadde betalt presten, tok dette lyset og gikk bort til dette bestemte alteret til denne guden som han ønsket å snakke med. Og på dette alteret var det ild, hvor offeret ville bli brent. Ved foten av statuen, det store bronsetempelet, eller—eller avguden, og han tok dette temp- . . . dette lyset og tente det fra ildalteret, avgudens ildalter, han tente lyset og gikk bort til foten av alteret foran avguden, og satte dette lyset ned. Og så, etter at han hadde satt lyset ned . . .

⁸⁸ Jeg antar at det er for at den bestemte guden blant alle de andre gudene skulle vite hvilken av statuene han skulle gå inn i, vet dere, og komme tilbake og snakke til ham. Hvorfor lyset, jeg vet ikke. Men han satte lyset ned, tent fra ilden på alteret.

⁸⁹ Og så gikk han tilbake ut på gulvet i tabernaklet, og der la han seg ned utstrakt på gulvet. Og der la han hele sin sjel, hele sin styrke inn i sin bønn, og ba til denne store guden av et eller annet slag, en innbilning, en oppdiktet gud, ba til denne guden om å komme ned i dette gudebildet og snakke til ham.

⁹⁰ Det står at: “En av keiserne kunne kaste seg ned utstrakt foran gudebildet av Apollos inntil han faktisk sa at han hørte stemmer som kom fra temp- . . . fra—fra avguden, som snakket tilbake til ham.” Kastet seg utstrakt ned!

⁹¹ På dette punktet vil du si: “Broder Branham, hørte han en stemme?” Jeg tviler ikke på at han gjorde det, men det var stemmen til en djevel. Det fantes ikke noe slikt som Jupiter, en gud, og alle disse andre gudene de hadde.

⁹² Men de kastet seg utstrakt ned, og de lå der og tilba, tilba denne mystiske guden som de ikke visste noe om, mens ånden hans var i avguden som de trodde så ut som han. De laget et gudebilde av ham, og det behaget ham.

⁹³ Så gjorde de en ofring. Så, når han har hisset seg selv opp til denne sinnsbevegelsen, går han igjen frem foran avguden,

og denne gangen hadde den hedenske presten kommet ned med litt—litt mat og drikke, og satt det foran føttene til denne avguden. Og så . . . (Nå, jeg er . . . har skrevet det ut her på denne siden, som jeg leser rett av. Skjønner?) Og han gikk bort til foten av denne avguden og tok noe av dette drikkofferet og nippet litt til det, og tok en liten bit av maten, og helte det deretter over avgudens føtter.

⁹⁴ Hva gjorde han? Hadde nattverd med djevler; nattverd med djevler, guder og gudinner. Bare et—et billedlig symbol på den kristne som har nattverd med Kristus, spiser nattverden. Det var noe som den første menighet eller de første pilegrimer av Evangeliet (som kom til Roma) fant, var i disse menneskene i denne slags tilbedelse.

⁹⁵ Baal var den mest kjente guden i hele tidsalderen, blant avgudene, var Baal (B, dobbel a, l), han var en solgud. Og så hadde han en—en kone, måneguden, gudinnen, Ishtar, I-s-h-t-a-r, Ishtar. Og det uttales også A-s-t-a-r-t-e, “Astarte”. Det er på den romerske mynten. Hun ble kalt gudinnen, månegudinnen, eller “himmelens dronning, gudenes mor”, måneguden. Og solguden var Baalim.

⁹⁶ Vel, nesten alle hedningene tilba den solen. Til og med indianerne gjorde det samme da—da vi kom, fant Amerika her, da Amerika ble grunnlagt. Kom, fedrene kom hit, de fant at de fremdeles tilba solen. Fordi, i dette, tilba de.

⁹⁷ Det var slik de tilba gudene og gudinnene i Roma da de kristne ankom Roma.

⁹⁸ Nå, på mine reiser har jeg lagt merke til at avgudsdyrkelse ikke har forandret seg. Og sann kristendom har heller ikke forandret seg. De holder begge stand, og det vil de inntil Herren Jesu Komme. Jeg ønsker å snakke litt om dette, så dere får en forståelse av det, og hvis dere er åndelige, vil dere sannelig gripe det.

⁹⁹ Fordi Baal var solguden, vel, kakene som ble laget . . . Og Jeremia sa her, vi snakket om det for et par øyeblikk siden, kvinnene hadde laget kaker til Baal, solguden. For, dere ser litt senere, at nedover i kapitlet, hvis dere leser det, at de sa: “Hvis vi ikke tilber Baal, så vil avlingene våre feile, fordi Baal var fruktbarhetens gud.” Med andre ord: “Vi vet at solen får avlingene til å vokse.”

¹⁰⁰ Men profeten sa til dem: “Det er fordi dere har forlatt Gud, det er grunnen til at avlingene deres ikke vokser.”

¹⁰¹ Men de tilba Baal, sa de ville “tilbe, gi offergaver til ham”.

¹⁰² Nå, hvis Baal er en rund gud . . . (Grip dette nå, ord for ord, og dere vil forstå resten, avslutningen av dette Budskapet.) . . . gud var en rund gud, en solgud, de hadde store, svære messingplater som reflekterte solen og så ut som ild. Og så,

brødet som Jeremia her sa at de . . . kvinnene bakte disse kakene til Baal, at den var laget rund, som solen. Vel, deretter ble det lagt på alteret, det hedenske alteret, til nattverden, og laget rund som solen eller som månen, fordi det var solguden eller måneguden.

¹⁰³ Den . . . Baalim var, som vi sa, “er all fruktbarhets gud, han får alt til å vokse”.

¹⁰⁴ Nå, den første menighet kom og møtte dette da de kom inn i Roma. Og det blir sagt og trodd av den romerske kirke, eller av kirken i dag, eller Den romersk-katolske kirke, som blir kalt “katolsk . . .”

¹⁰⁵ Vi er alle *katolske*. Vi er den katolske Kirke, vi er den apostoliske katolikk. Katolsk betyr “universell”. Og vi er den universelle Kirken av den apostoliske Tro. Ja visst. Det er en forskjell mellom de to menighetene; en av dem var katolsk, universell, *apostolisk*; den andre var *romersk*-katolsk.

¹⁰⁶ Og det ble sagt at Peter . . . eller de tror det, at Peter grunnla den romerske menigheten. Jeg vil ha bibelverset, jeg vil ha stedet hvor du kan si at Peter noen sinne var i Roma, under noen omstendigheter. Som den romerske kirken sa: “Han var der fra 41 til 46.”

¹⁰⁷ Og på nøyaktig samme tid var Claudius keiser i Rom, som tvang alle jødene til å dra. Les Apostlenes gjerninger det 18. kapittel, og dere vil finne ut at Paulus, da han dro opp til Efesus, fant han Akvilas og Priskilla, som faktisk var jøder, og hadde blitt tatt ut under tiden for forfølgelsen, og de var her i Palestina igjen fordi Claudius hadde befalt alle jøder å dra, både kristne og ortodokse. Akvilas og Priskilla grunnla menigheten i Roma, og de måtte dra på grunn av at Claudius reiste seg, hadde tatt hele menigheten . . . eller de kristne og alle jødene ut av Roma.

¹⁰⁸ Nå, “Peter som menighetens biskop”, og jeg kan vise dere bibelverset, helt frem til omtrent sytti år, at Peter aldri var utenfor Palestina. Rett der i Skriften! Og du sier at “Peter ble drept i Roma, og Paulus fikk hodet sitt hugget av i Roma”. Det er dogmer. Jeg har lest all martyrhistorien jeg kan finne, og det er ingen av dem som sier noe om at Peter eller Paulus (noen av dem) ble drept i Roma. Blant de tidligste autentiske martyrhistoriene vi kan lese, er det ingen av dem som sier noe om det. Han ble ikke! Det er et dogme.

¹⁰⁹ Jeg er her for å avsløre hedenskap, så vi—vi gjør det med Herrens hjelp og Hans Ord, ser dere, bare viser dere hvordan menigheten er. Dere roper om “katolikker!”, men bare vent noen få minutter.

¹¹⁰ Nå, nå, vi ser at etter at Akvilas og Priskilla (ifølge Skriften) ble tatt ut av Roma, ble den vesle menigheten forlatt som et foreldreløst barn. Alle som var der inne var omvendte hedninger som gikk over til den romerske kristne menigheten, den første

menighet som Akvilas og Priskilla og et annet par, som hadde etablert denne menigheten, og hadde fostret den.

¹¹¹ Så ser vi, like etter at de dro, at de hadde utnevnt sine egne biskoper og tatt sin egen doktrine, og så innførte de . . . for å vinne keiserens gunst, Konstantin, og de som kom senere, for å vinne deres gunst, fordi de måtte få medlemmer inn der som kunne stå i det politiske oppholdet i nasjonen. De hentet inn medlemmer i menigheten, og tok dem inn på (“perfekt”) kun bekjennelse, uten å vite mer om Gud enn noen av disse menneskene som vi har i Amerika gjør. Bare som en bekjennelse, som var en stor munnfull for dem å bekjenne Kristus, en annen Gud i tillegg til deres egen gud. Og der inne innførte de, i sine vedtekter for menigheten, hedenske seremonier.

¹¹² Nå, den romerske presten, så innførte de dette ved å innta og tilberede nattverden. Det første som kom opp var å tilberede nattverden. I stedet for et istykkerrevet stykke likt Kristi Kropp, laget de den *rund* som solen eller som månen. Og den er rund den dag i dag! Ja visst. Den er fremdeles en rund oblat, og ikke et brutt stykke av Hans Kropp. Den er rundt og glatt. Romerske prester i dag legger denne runde oblaten på alteret og kaller den “Kristi faktiske Kropp”.

¹¹³ Nå, det er en stor splittelse mellom noen av disse høye episkopalerne, og så videre, og den katolske kirke over det temaet, om det er den *faktiske* Kroppen eller om det *representerer* Kroppen. De romersk-katolske sier at “det er den faktiske Kroppen”, fordi det var Baals faktiske kropp (solguden) som reflekterte seg på denne platen av messing, og de laget den rund. Ikke noe kristent bord har rundt brød på seg!

¹¹⁴ Så ønsket de å ha ansiktet vendt mot øst, og så videre, slik de gjorde i den hedenske tilbedelsen; og hente inn kvinner, og så videre, akkurat slik de alltid har gjort, slik som hedningene til gudinnen, og så videre. Nå har de bare tatt ned Astarte og satt opp Maria, gjort henne til himmelens dronning. De tok ned Jupiter og satte opp Peter. Og de måtte få et dogme, for å gjøre det måtte de . . .

¹¹⁵ Da Akvilas og Priskilla vendte tilbake, etter at Claudius hadde regjert i tretten år, da de vendte tilbake fant de menigheten sin fullstendig henfallen til avgudsyrkelse, men hadde vokst til en gigantisk stor ting.

¹¹⁶ For å innføre dette må de ta bort Bibelen fullstendig. Nå, jeg er en ire, jeg har hva de kaller *Fakta om vår Tro*, som kun tilhører en prest, og så videre. Og jeg vet dette, med intervjuer med prester, presten vil ikke argumentere med Bibelen til deg, Bibelen er bare en hvilken som helst bok for han. Da denne biskop Sheen sa, her for omtrent to år siden, at “den som prøver å tro Bibelen, det var som å gå gjennom grumsete vann”. De tror

Den ikke! De begynte der, og de sa: “Gud er i Sin kirke, ikke Sitt Ord.”

¹¹⁷ Denne presten her oppe i gata, som kom for et intervju nylig, her oppe ved Sacred Heart, han sa til meg . . . eller denne kirken oppe i gata, jeg glemmer hva det er. Jeg tror den heter Sacred Heart. Han kom til meg angående dåpen, Mary Elizabeth Frazier, som hadde falt ifra og gått til å bli katolikk. Han sa: “Døpte du henne?”

Jeg sa: “Ja.”

Sa: “Hvordan døpte du henne?”

Jeg sa: “I kristen dåp.”

Han sa: “Hva mener du?”

Jeg sa: “Det er bare én kristen dåp.”

Han sa: “Hva mener du, ved neddykking?”

Jeg sa: “Ja, sir.”

¹¹⁸ Han sa: “Du neddykket henne da i navnet til ‘Fader, Sønn og Hellig Ånd?’”

¹¹⁹ Jeg sa: “Det er ikke kristen dåp.” Jeg sa: “Kristen dåp er neddykking i Herren Jesu Kristi Navn.”

¹²⁰ Han skrev det ned. Han sa: “Vil du sverge på dette også, eller, denne erklæringen til biskopen?”

¹²¹ Jeg sa: “Hvis han ikke kan ta mitt ord for det, så la ham klare seg uten.” Jeg sa: “Jeg sverger ikke på noe.” Skjønner? Og han sa . . . Og jeg sa: “Ikke for å være arrogant, sir, men jeg vet at Bibelen sier: ‘Ikke sverg ved himmelen eller jorden, fordi den er Hans fotskammel’, og så videre. Vi skal ikke gjøre det.”

¹²² Han sa: “Så rart, Den katolske kirke pleide å døpe på den måten.”

Jeg sa: “Når? Når?” Skjønner? Men de sier at de gjorde det.

¹²³ Fordi, for å si det som det er, de var, og vi var alle ett i begynnelsen, og den . . . opphavet—opphavet kom fra Pinsedagen. Det er starten på den første menigheten, noe sted, noen kan snakke om. Den kristne menigheten begynte på Pinsefestens dag, med en pinseopplevelse, pinsefolk, pinsedåp. Alle kom fra den opprinnelige menigheten på Pinsedagen.

¹²⁴ Nå, merk dere dette. Nå, vi ser nå at de måtte gå bort fra den bibelske læren for å ha disse tingene å behage keiserne, og så videre, for å hente inn hedenskap.

¹²⁵ Se nå. Peter var en jøde. Stemmer det? Kan du forestille deg Peter innføre idéen om å sette opp avguder i en kirke, en jøde som hadde forbud mot i det hele tatt se på en avgud? Kan du forestille deg han gjøre en slik ting? Ikke Peter! Kan du forestille deg han si: “Alt det jeg skrev helt i begynnelsen var helt feil, jeg vil bare

kaste det til sides nå. Jeg vil leve som en ånd i denne romerske kirken, og jeg kommer til å innf. . .”?

¹²⁶ Vel, det ville ha vært en forandret mann. Derfor, for å gjøre det måtte de starte et dogme om at “Peter var begravet i kirken og hadde etterlatt alle Budene hos dem, og de var den opprinnelige katolske kirke.” Det er de ikke! Det er ikke noe Skriftsted, det er ingen historie eller noe annet som beviser det. Ikke en ting. De var ikke.

¹²⁷ Og denne hedenske presten i den første romerske kirken er akkurat som den samme i dag. De tror at det brødet er Kristi kropp, at Kristus på et eller annet vis kommer ned og hopper inn i det brødstykket som ligger på alteret (som musene vil ta med seg over natten). Ser dere? Tro. . . Og det er grunnen til at katolikken tror at du må gå i kirken for å tilbe, fordi “Gud er i den kirken.” Det er grunnen til at de bøyer og kors seg rundt omkring i kirken, fordi “det brødstykket er Gud”. Det er ikke noe annet enn et symbol på en Baalim-solgud, det er ikke noe Skriftsted for det i det hele tatt! Ja, det runde oblatet som ligger på alteret.

¹²⁸ Nå, derfor tok de ikke imot den kristne læren som . . . Ireneus, Polykarp, og disse første brødrene, Paulus. Vi ser at den eldste disippelen var . . . levde lengst, var Johannes. Han ble sendt i eksil i tre år, ute på Patmos, fordi han hadde en skole. Han viderefremidlet eller systematiserte Guds Ord, satte Det sammen, Brevene sammen. De tok han og hans læringer i å gjøre det, og de landsforviste han i tre år (etter keiserens død ble han hentet tilbake), og da skrev han Åpenbaringsboken.

¹²⁹ Og snakker om at “Gud er i Sin kirke eller Gud er i Sitt Ord?” Bibelen sier at Ordet er Gud.

I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.

Og Ordet ble kjøtt og tok bolig iblant oss . . .

¹³⁰ Dessuten, enhver lære fra ethvert kirkesamfunn, om det er baptist, presbyterianer, metodist, pinsevenn, eller hva enn det er, som ikke holder seg bokstav for bokstav til denne Bibelen, er feil! For Johannes sa på øya Patmos, Den Hellige Ånd, eller Kristus talte til ham, sa dette: “Hvis noe menneske tar bort noe fra Dette eller legger noe til Det . . .” Så hvordan kan du legge til disse hedenske symbolene for avgudsdyrkelse, og gjøre tre guder ut av Én, og alle disse andre hedenske tingene, når den første menighet aldri lærte dette og var imot det?

¹³¹ Konsilet i Nikea, om Han var tre substanser eller én substans, den store debatten, disse martyrene reiste opp dit, noen av dem med—med . . . en kar, biskopen, pinseforkynnere, for å legge hender på de syke, de la en glødende stang over armene hans og trakk armene hans bakover slik som *dette*. Andre, stående, hvor de tok et sverd og skar ut øynene hans, så ut som en gjeng

martyrer som sto for dette Ordet! Halleluja! De blandet blodet sitt med profetene fra gammel tid. Dette Ordet, broder, Det er Guds Ord.

¹³² Da disse hedningene ble omvendt, bragte de disse symbolene inn i kristendommen. De kan ikke bruke Bibelen lenger, fordi Bibelen avslører dette. Og de vil fortelle den dag i dag at de ikke har . . . de tror ikke Den. De sier: “Den er helt i orden, men kirken er det høyeste Ord.”

¹³³ Vel, vi ser det samme blant pinsevennene. Ikke rop om “katolikker”, når vi er like skyldige, metodistene, baptistene og alle sammen.

¹³⁴ Dere metodister, så hellige, hvorfor drepte dere Joseph Smith da? Dette er Amerika, og en rett til å tilbe. Jeg tror ikke på det Joseph Smith sa, men dere hadde ingen rett til å drepe ham, nemlig, mormoneren.

¹³⁵ Dere baptister, hvor mange har dere dekket over? Resten av dere?

¹³⁶ Og pinsebevegelsen, like skyldig som resten av dem, har blitt en innbilsk narr og en haug med hykleri. Og i stedet for Åndens ydmykhet og kraft, har dere Ordet uten Ånden. Og dere gjør mer skade enn dere ville gjort om dere var som resten av dem. Der i sine hedenske seremonier med alle slags trinitariske ideer, og alle disse andre greiene, dere kan ikke bevise det ut fra Ordet. Ordet er i motsetning til det. Noe så ynkelig, noe så ynkelig!

¹³⁷ Så da de dannet den første menigheten i Roma, kristendommen, måtte de legge til side Bibelen. Og for å begynne med disse seremoniene, for å gjøre det, måtte de ha en form for bakgrunn, så de sa: “Peter var Romas første pave. Og han er fremdeles det”, sier de. Vel, la oss si at han var, ville Peter gå tilbake på Ordene fra Pinsedagen? Kan dere forestille dere en jøde som setter opp avguder?

¹³⁸ Og når jeg kan bevise for dere, ved det skrevne Ord ut fra Bibelen, nøyaktig på dager og år, at Peter aldri forlot Palestina foruten én gang (og dro til Babylon ved Eufrat), var aldri i Roma, ved Skriften, SÅ SIER HERREN! Det hele er et hedensk påfunn.

Nå skal vi bringe dette opp i dagen i protestantismen.

¹³⁹ Se på Pinsen; uten å ta Ordet. Hold dere til det Ordet, og dere vil alltid ha rett. Gå bort fra det Ordet, og dere vil gå hvor som helst.

¹⁴⁰ Her for en tid siden, i et stort møte med en stor pinsevennskole, spratt en kvinne opp, talte i tunger og avbrøt alterkallet. Og den kvelden da jeg kom inn igjen, møtte Billy meg der ute, han sa: “Vet du hva? Den kvinnen sa at hun hadde et annet budskap i kveld som hun skulle dele.”

¹⁴¹ Og jeg så på kvinnen (kortklippet hår, en kjole så tettsittende at det så ut som at hun hadde blitt presset inn i den, satt der oppe

og ordnet håret sitt, dro opp strømpene sine), jeg visste hun kom til å sprette opp. Og hun spratt opp, og jeg sa: “Sitt ned.” Hun bare fortsatte. Jeg sa: “Hører du meg? Sitt ned!” Du store min!

¹⁴² Da jeg gikk ut den kvelden, var det fire eller fem av de karene som møtte meg der ute med henne, sa: “Du bedrøvet Ånden.”

¹⁴³ Jeg sa: “Enhver ånd som jeg bedrøver med Guds Ord burde bli bedrøvet.” Jeg sa: “Sier ikke Bibelen at profetenes ånder er underordnet profeten? Hvis hun vitner, som er hva profeti er—er . . . Å tale i tunger er profeti hvis det blir tydet.” Jeg sa: “La henne da vente til jeg er ferdig, så kan hun få det.”

Han sa: “Men du underviser Ordet.”

Jeg sa: “Det er hva jeg står ved.”

¹⁴⁴ Han sa: “Hun hadde noe ferskt og nytt fra Himmelen, noe som er annerledes enn Det.” Hvis det ikke er tilbake til romersk-katolisisme, så vet jeg ikke hva som er det!

¹⁴⁵ La hvert menneskes ord være en løgn og hver ånd være en løgn, og Guds Ord være Sannheten. Guds Ord er først!

¹⁴⁶ Det som er problemet i dag, de har så mange åpenbaringer og falske ting. Det er å gjøre knefall der ute og åpne hjertene sine opp for djevlr, i stedet for å holde seg til Guds Ord. Det er hvor problemet ligger, det er hva som er i veien. Mennesker, oppriktige, gode mennesker, men du kan ikke snakke til dem. “Vel, vi tror *dette*, som pinsevenner.” “Vi tror *dette*, som baptister.”

¹⁴⁷ Jeg tror Dette fordi det er Guds Ord! Jeg utfordrer hvem som helst til å korrigere meg i Det. Skjønner? Det stemmer. Dette er Ordet! Hold dere til Dette, Dette er sant!

¹⁴⁸ Så de dannet den første menigheten, den første romersk-katolske menigheten. Og i stedet for å kalle den . . . ham *biskop*, som de alltid hadde kalt ham, kalte de ham nå “Fader”. Det gjør de fremdeles. Og de sier her: “Du er nødt til å vedgå det, at denne oblaten *er* Kristi Kropp. Og, ergo, er presten en gud, fordi Gud er forpliktet til å lytte til prestens røst som forvandler denne oblaten til Kristi faktiske Kropp.” Og så lar smarte menn dette bli skjøvet ned halsen deres! Du store min! Å, hvordan . . .

¹⁴⁹ Men de sanne tilbederne, de sanne biskopene, holdt seg til Ordet. De sto der i Konsilet i Nikea, de holdt det Ordet der. Ja, så sannelig. De kom inn som martyrer, alt mulig annet, men de holdt seg til det Ordet. De ville ikke ha noe som helst avgudsdyrkelse i det hele tatt.

¹⁵⁰ Og jeg vil at noen viser meg at Sankt Patrick noen gang var en romersk katolikk. Det finnes ikke noe slikt! Han protesterte mot den romerske kirken. Han var nevøen til Sankt Martin. Jeg leste her i . . . en kvinne som skrev en . . . Hazeltine, fru Hazeltine, *Utdrag fra Konsilet i Nikea*, sa at hun dro til kortet ved Oxford for å få kortet for den—en—den—en *Sankt Martins liv*, og denne

karen sa: “Men han ble ikke kanonisert av den romerske kirke.” Sannelig ikke, han protesterte mot den tingen. Og det gjorde Sankt Patrick også. De mennene som sto med Guds Ord bygde sine egne skoler. De holdt seg unna den slags ting.

¹⁵¹ Nå, vi ser at det er på samme måte i dag. Den romerske kirken fortsetter bare videre med den samme runde kjeksensin, og tror at Kristus kommer ned og hopper inn. Og hør, visste du at presten drikker vinen? (Når de skulle ta den sammen med hverandre: “Han sendte begeret videre til en annen.”) Men i den hedenske versjonen drikker presten vinen. Ser dere? Fremdeles . . . Alt sammen er hedensk! Helt riktig. De bryr seg ikke.

¹⁵² De forteller deg: “Jeg vil ikke snakke med deg om noen Bibel.” Den forkynneren, eller presten, sa til meg der oppe, sa: “Herr Branham, du prøver å snakke om en Bibel, jeg snakker om en kirke.”

Jeg sa: “Gud er i Ordet!” Nemlig. Nå, ja vel.

¹⁵³ Vi finner i dette, til denne dag, at det er grunnen til at Den romersk-katolske kirke må gå i kirken for å tilbe. De blir lært at “Gud er i denne runde oblaten, Brødet i tabernaklet”. Skjønner? Kan dere ikke se at det er hedensk? Sannelig er det det.

¹⁵⁴ Kan dere ikke se at folk som vil innføre hva som helst—hva som helst i motsetning til dette Ordet er av den samme ulla? Kalte ikke Bibelen, i Åpenbaringen 17, Den katolske kirke for “en hore”? Kalte Den ikke protestantene moren til . . . at hun var “mor til skjøgene”? Den samme tingen! Hun ga ut lære fra sitt beger med styggedommene og urenheten av hennes horeliv, skitt og lort, menneskers verk, i stedet for Den levende Guds Ord, som er sant og uforfalsket.

“Å Gud, ha nåde med oss”, er min bønn.

¹⁵⁵ Ireneus sa, jeg skrev et notat her på hva han sa, sa: “Guds Ord er som en fin samling med skjønn, store juveler som ble plassert ut for å lage en statue av en stor, mektig Konge. Men”, sa, “trobekjennelser, dogmer, konfesjoner, tar disse vakre juvelene og gjør dem til en hunds skikkelse, og forfører de som er uvitende om Ordet. De gjør dette for å forvrengte Guds veier og for å føre skam over Det.” Halleluja!

¹⁵⁶ Når du prøver å få Guds Ord til å si noe til å passe med din organisasjon, da tar du juvelene ut av den store Kongens Kropp og lager et bilde av hund, eller en rev, eller et svin, eller noe, av den. Og du forfører de som er uvitende om Ordet.

¹⁵⁷ Halleluja! Det er noen som har Guds Ånd, som står for det inkarnerte Ordet. (Gud, øk oss i antall.) Ordet, ikke noe annet enn Ordet! Ta det Ordet, hvor Jesus sa, der inne: “Alle himler og jord skal forgå, men Mitt Ord skal ikke.”

¹⁵⁸ Der det sto: “Døp i Herren Jesus Kristi Navn”, gjør de “Fader, Sønn, Hellig Ånd” til tre guder ut av Det. De tar alle slags dogmer og finner på alle mulige ting, og overrisler i stedet for å neddykke. Alt mulig! Lager en slags menneskelaget søledam ut av det, i stedet for å legge det i Juvelen, i den store Kongen, Kristus.

Å, halleluja! Det er Gud legemliggjort, Kristus!

¹⁵⁹ De forvrenger Guds veier. Lar folket komme til kirken, kvinner med kortklippet hår, som har på sminke, kjoler som ser skandaløse ut. Menn så feminine, lar en kvinne dra dem rundt etter øret. Kommer til kirken, og spiller bunco og bingo, og alle slags umoralske ting. Og forkynnere og så videre ute på elvebreddene, med nakne kvinner kledd i badedrakter, og drar for å svømme, røyke sigaretter, og kaller seg “Guds tjenere”. Når dette tempelet er et hellig tempel innviet til Gud, ikke til verdens skitt. Det er sant. Men de har tatt Guds juveler og gjort det til et svin, eller en rev, eller en hund, eller et stinkdyr, eller noe, og matet de ulærde med det, de uvitende.

¹⁶⁰ Takk, Doc. Jeg hadde et her, men jeg tenkte bare ikke på å bruke det, et lommeterøkle.

Ja, det er hva de gjør. Ireneus hadde så—så rett.

¹⁶¹ Hva tenker Gud om alt dette? Er det akkurat som hva de prøvde å si: “Å, det spiller ingen rolle for Ham”? Det spiller en rolle for Ham! Det spiller en rolle.

¹⁶² Hvorfor fortalte Han Jeremia de tingene Han fortalte da? Hvorfor sa Han det? Det spiller en rolle. Gud har en fremgangsmåte.

¹⁶³ Hva om Moses sa: “Jeg vil ta av meg hatten i stedet for skoene mine”? Han ville aldri ha sett visjonen. Du er nødt til å komme på Guds måte. Gud har en fremgangsmåte.

¹⁶⁴ Det er så mye vi kunne ha sagt. La oss bare gå til et Skriftsted her. Jeg har så mange av dem skrevet ned. La oss gå til 4. Mosebok 25, bare et øyeblikk. 4. Mosebok 25, vi ser hvorvidt det—det spiller noen som helst rolle for Gud, eller ikke. La oss se om det gjør, om disse trosbekjennelsene, dogmene (og så videre) spiller en rolle. “Han er en god Gud, Han bare overser hele greia.” Han gjør ikke! Han trekker en strek og senker ned en loddsnor, og du er nødt til å komme til Det.

Israel ble værende i Sittim. Men folket begynte å drive hor med Moabs døtre.

(Hør!)

De innbød folket til offermåltidet for gudene sine, og folket åt og bøyde seg ned for gudene deres.

Slik knyttet Israel seg til Ba'al-Peor, og HERRENS vrede ble opptent mot Israel. (Ikke rart at Han sa: “Ikke be for den slags folk!” Hva?)

Da sa HERREN til Moses: "Hent alle som er overhoder for folket og heng opp de skyldige framfor HERREN, ute i solen, så HERRENS brennende vrede kan vendes bort fra Israel."

Så sa Moses til Israels dommere. "Hver av dere skal drepe dem av sine menn som knyttet seg til Ba'al-Peor."

¹⁶⁵ "Drep alle sammen!" Gud ønsker å være Gud, og hvis Han er Gud, vil Han ikke være på andre plass. Han trenger ikke å la Baal (og et eller annet menneskelaget dogme, en teori av en eller annen mann, eller en ide fra en trosbekjennelse, eller en ide fra et—fra et kirkesamfunn) stå i veien for Han. Han er Gud, og Han er i stand til å oppreise barn for Abraham av disse steinene. Han trenger ikke kirkesamfunnene deres. Han trenger ikke å ha de store foreninger deres og skolene deres og ting. Han tar hva Han kan få i Sin hånd, det er ingen ting, puster Livets ånde inn i det og det blir noe som vil tjene Ham. Det er hva som gjør Han til Gud. Sannelig, det spiller en rolle for Gud.

Du sier: "Det spiller ingen rolle." Det spiller en rolle! Sannelig spiller det en rolle.

¹⁶⁶ Pave Leo den store, han regjerte ifra 440 til 461. Å, han trodde han gjorde akkurat det som var rett, kom inn i kirken . . . Før han var Victor, og han var en rotte også. Og han kom inn der, og hvordan han tok livet av kristne og alt mulig annet.

¹⁶⁷ Og hvem var det som startet alt dette, gjorde det til "lovlig" mord? Vet dere hvem det var? Sankt Augustin av Hippo, det var nøyaktig hvem som gjorde det.

¹⁶⁸ Sankt Augustin hadde en mulighet en gang, det sier historien, til å bli en stor mann og bli fylt med Den Hellige Ånd. Han satt bakerst i skolegården der i Lyons, Frankrike, på den store skolen hvor Ireneus hadde undervist, og Sankt Martin og dem. Han satt i denne skolegården, og Den Hellige Ånd kom til ham, men han nektet å ta imot Den.

¹⁶⁹ Hva ble han da? Et to ganger verre helvetes barn enn han var til å begynne med. Han dro like ned til Hippo, Afrika, der han etablerte skolen sin. Og det var . . .

"Vis meg!"

¹⁷⁰ Jeg kan ta deg til historien. Han var den som ga sin godkjennelse til det, at "det var helt i orden å ta livet av enhver kjetter som var uenig i dogmene til den romerske kirken", Sankt Augustin av Hippo. Er det en bibelgransker her, eller noen som leser historie, som vet at det er sant, løft din hånd? Ja, ser dere? Visst er de det. Sankt Augustin av Hippo, det var han som uttalte at "det var helt i orden å drepe kjettere som var uenige med den romerske kirken". Tillot disse hedenske læresetningene, på å gå bort fra Bibelen og etablere en tilbedelse av solguden. Vet dere grunnen til at kristendommen er . . .

171 Vet dere hvor dere fikk julen? Kristus ble født i april, men hva gjorde de? Solsystemet sakter farten nå mens det beveger seg bort, hver dag blir litt lang, eller litt kortere, og litt kortere, og fra den tjuende til den tjuefemte er da solguden hadde sin fødselsdag. Er bare rundt fem dager der, det var da de hadde det romerske sirkuset, på den tiden, feiringen av solgudens fødselsdag på den tiden. Og ser dere hva dere har fått nå? “De sa gjør det til ‘solguden’, la oss ta det som ‘Guds Sønn’”. Og hele greia er hedensk til å begynne med! Og folk på gaten med sine høyhælte sko, og de vrikker seg gatelangs, og springer inn i butikker.

172 Og her om dagen sa kona mi til meg: “Noen sa: ‘Jeg vet ikke hva jeg skal kjøpe til pappa.’ Sa: ‘Broren min skal kjøpe en kvart flaske whiskey til ham, og den andre sa han skulle kjøpe litt champagne til ham.’ Og en sa: ‘Vel, jeg skal kjøpe et—et pokersett til ham.’” Feiringen av jul, hedensk, djeveltilbedelse! Ja vel.

173 Men Augustin tillot det. Hvis du vil finne dette i Schmucker’s, Schmuckers verk, S-c-h-m-u-c-k-e-r-s, Schmucker’s *Den herlige reformasjonen*, her er hvor det ble sagt, at “fra det tidspunktet da Sankt Augustin av Hippo ga sin mening til Den katolske kirke, satte det dørene på vid gap for at de da kunne drepe hvem som helst de ville, som fornektet den hedenske kirken. Og fra Sankt Augustins tid, omtrent tre hundre år etter Kristus, til 1850, den store massakren i Irland, ble sekstiåtte millioner protestanter drept av Den katolske kirke. Det er i den romerske martyrhistorien, ‘sekstiåtte millioner’”. Du får krangle med historikeren, det var han som sa det. Jeg bare gjentar ordene hans. “Alle som var uenige med det katolske dogmet!”

174 Ikke *katolsk*, ordet katolsk, de—de fortjener ikke det navnet. De er romerske hedninger.

175 Ikke de dyrebare menneskene. Det er titusener av de menneskene der ute, like oppriktige som disse . . . hvilken som helst annen avgudsdyrker er. De tror at de tilber Gud, når (tilbake til Ordet) de er i en avgud med avguder over alt. Skjønner?

176 Ja vel, det var et dog- . . . dogme, romerske dogmer. Og, hør, jeg ønsker å si noe her. Jeg var forbi det.

177 I år 1640, i år 1640, da Irlands nedslakting hendte, under de romerske dommerne og prestene, ett hundre tusen av Sankt Patricks konvertitter ble drept. Hvis Sankt Patrick var romersk-katolikk, hvorfor drepte de da sitt eget folk? De var et fabrikkarbeidende folk, og alt mulig. Det stemmer. “Ett hundre tusen”, i martyrhistorien, “som de tok livet av fordi de var uenige i læren deres”.

178 Jeg har vært i noen av Sankt Patricks kirker i Nord-Irland. Ja visst. Jeg hadde privilegiet av å se det. Det var bare et stort

skall. De hadde ikke disse avgudene stående der, eller helte ting på føttene sine, og betalte for at de menneskene skulle komme tilbake og komme inn i den avguden. “Maria, hill deg, Maria, og Guds mor”, det samme som de gjorde med Astarte (forhekse), Marias ånd.

¹⁷⁹ For bare to eller tre år siden startet Den katolske kirke et nytt dogme om at “Maria hadde stått opp fra de døde og har dratt opp til Himmelen”. Hvor mange husker det? Å, alle sammen gjør, sannelig, avisene var fulle av det. Dogmer! Den er bygd på dogmer, og ikke et fnugg av Sannhet noe sted.

¹⁸⁰ Nå, dere protestanter er like ille, som nekter å ta Guds Ord. Det er dogmer fra den protestantiske kirken på samme måte som at det er dogmer fra Den katolske kirke, og vi tar alle feil til vi kommer tilbake til Den levende Guds Ord! Stemmer.

¹⁸¹ Dere Assemblies of God, dere Foursquare, dere oneness-pinsevenner, treenige, eller hva enn dere er, kom tilbake til Guds Ord! Slutt med noen av disse konfesjonelle avgudene, konfesjonell sfinks. De forhekser seg selv (djevelens ånd) inn i disse konfesjonelle avgudene. Vet dere det? En *konfesjon* er “en avgud”!

Du sier: “Er du en kristen?”

“Jeg er presbyterianer.”

“Er du en kristen?”

“Jeg er metodist.”

“Er du en kristen?”

“Jeg er pinsevenn.”

¹⁸² Det er det samme som å si at du er en “gris” eller en “hund” eller et “stinkdyr”, og har ikke noe å gjøre med Det. Det stemmer. Det vi trenger i dag er: tilbake til Guds Ord!

¹⁸³ Nå, når det gjelder disse verkstedarbeiderne og dyrebare menneskene i Nord-Irland, hvis Sankt Patrick . . . hvor alle skolene hans var. Dere vet at han ikke het Patrick? Han het Succat. Han ble kidnappet som liten gutt. Søstrene hans ble drept. Og han vendte tilbake, fordi han lærte opp hunder til å jage villsvin og så videre, så han—han—han—han gjorde, da han gjorde det, da . . . fant han veien hjem til sin far og mor. Og han startet en skole. Og skolen i Nord-Irland aksepterte aldri paven som Guds suverene stedfortreder, de trodde ikke på det. De holdt seg til Ordet. Gud velsigne den salige helgenen, Sankt Patrick, stor mann.

¹⁸⁴ Og dere hører dem si at “Sankt Patrick jaget alle slangene ut av Irland”. Les historien og se hva det var. Sankt Patrick trodde på det å tale i tunger. Sankt Patrick trodde på det å ta opp slanger eller drikke noe dødelig. Og siden han kunne ta opp en slange og kaste den ut av veien, sa de: “Han jager slanger ut av Irland.”

Det var fordi han trodde på å ta opp slanger, og at ingen ting ville skade dem. Ja, å, sikkert og visst.

¹⁸⁵ De hadde ikke disse . . . disse store helligdommene. Og hva ville—hva ville en helgen . . . Hva ville Ireneus ha gjort i dag? Hva ville Sankt Patrick ha gjort i dag, om han så de hundrevis av milliarder av dollar plassert i romersk-katolisisme, til å bygge store kirker og statuer til millioner av dollar og alt mulig, og alt på samme måte som protestantene gjør det?

¹⁸⁶ Jeg kom med en uttalelse her om dagen, og den gjorde alle perpleks, det er grunnen til at jeg holder igjen dette lydbåndet. Bare la dem være, de blinde leder de blinde, la dem falle i grøften. Det er det eneste du kan gjøre, ser dere. Da jeg fortalte dem om alterkall, det var ikke noe slikt i Bibelen som “alterkall”.

¹⁸⁷ [Tomt område på lydbåndet—Red.] . . . av Hans hellighet. Ved å ydmyke oss for Hans død, anse oss selv som ingenting, da kommer Den Hellige Ånd inn og løfter oss opp. Og vi stoler ikke på oss selv, for vi kan ikke gjøre noe, men med Ham kan vi gjøre alle ting.

¹⁸⁸ Vi, i Hans bilde, et levende bilde av en levende Gud. Hva gjør deg . . . Når du overgir deg til Gud, og Gud kommer inn i deg, hva gjør det deg til? Et levende bilde av Gud. Ikke en død statue som står i hjørnet. Ikke en konfesjon oppe på hovedkontoret i Washington, i—i Kirkenes verdensråd. Mhm-hm, nei, det er en død statue, en død statue og en død trosbekjennelse. Men et levende bilde i individet!

¹⁸⁹ Noen underviste her om dagen, eller hadde en kort meddelelse, og noen sa at “hvis en mann ikke er frelst, og . . . Hvis en mann var frelst og konen hans ikke var frelst, ville de gå i Bortrykkelsen? Kvinnen kunne ikke gå i Bortrykkelsen, det ville ikke være slik at en kvinne gikk i Bortrykkelsen, for de er ett.” Sludder! Jesus sa: “Det vil være to i en seng, og Jeg vil ta en og etterlate en.” Det er en personlig sak mellom deg og Gud, å overgi kroppen *din*; enten mamma, pappa, barn, hvem som helst, mottar Det eller ikke. Amen!

¹⁹⁰ Å Gud! Denne bedervede, skitne, elendige verden. Disse skitne, elendige kirkene, såkalte kirker. Disse skitne, elendige organisasjonene. Disse skitne, elendige trosbekjennelsene som er imot Guds Ord. Å Gud, send et ydmykt lite menneske et eller annet sted og rens dem helt, og løft dem opp i himmelske steder og vis Deg Selv, Allmektige Gud. Amen. Hvilken bedervet ting den har blitt!

¹⁹¹ Vi har fått ta del i Hans hellighet. Vi, i Hans bilde, vi er levende avbildninger av en levende Gud. Så, død over selvet, oppreist med Ham, (hør nå, hør på dette), Hans Ord gjort kjød igjen i oss. (Å, broder Neville!) Se! Hva er det? Ikke den oppdiktede, fantasi-guden som sitter der ute, men den levende Gud. Hva er den levende Gud? Ordet i deg som gjør Seg Selv

virkelig. Puh! Ære være Gud! Å, jeg vet du tror jeg er en hallelujakristen, kanskje jeg er. Men, å, broder, ser du det? Seier over enhver konfesjon, seier over all hedenskap, en levende Gud manifestert i et levende tempel, og Guds Ord (som er Gud) blir gjort kjød i deg. Hvorfor? Du sitter i Himmelske steder, seiret over alle ting, i Kristus Jesus. Amen!

Å, jeg bare elsker Det. Jeg er nødt til å hoppe over noe og fortsette.

¹⁹² Hør nå. Da vil den minste av Hans troende, uansett hvor— hvor lenge, eller hvem—hvem, liten, eller hva enn du er, den minste av Hans troende (i Ham) har all ondskap under seg. Skjønner? Se! Kristus er Hodet på Legemet. Stemmer det? Vel, hvor enn Hodet er, er kroppen med Det. Glory! Der hodet mitt går, tar det kroppen med seg. Og der Jesus er, er Menigheten med Ham. Amen! Han går ikke ut av Sitt Ord. Han er i Sitt Ord, våker over Det, for å manifestere Det. Hans Menighet er med Ham.

¹⁹³ Og, se, du sier: “Men, broder Branham, jeg er den minste.” Det er sålene av Hans føtter. Men, husk, Han har seiret med deg, seiret med deg over alt sammen, selv om du er fotsålene Hans. Hver sykdom, hver djevel, hver makt, til og med døden selv, er under dine føtter, under *deg*. Glory! Jeg føler meg ikke som femtito denne morgen. Dette er Sannhet. Om jeg bare kan få denne menigheten til å forstå det, broder, vil vi være en seirende menighet. Troende i Ham, all ondskap under Ham. Å, glory!

¹⁹⁴ Jeg kommer til å undersøke litt, jeg vil starte opp igjen neste gang.

¹⁹⁵ Hør, hør på dette. Du sier: “Broder Branham, jeg har ingen kraft.” Det har ikke jeg heller. Jeg har ingen kraft. “Vel, broder Branham, jeg er en svekling.” Det er jeg også. Men jeg setter ikke min lit til min styrke, det er ikke min styrke. Jeg setter min lit til min autoritet, skjønner, autoriteten min, som er gitt meg. Det er ikke *meg* som er sterk, jeg er ikke sterk, *Han* er sterk, og jeg—jeg er Hans.

¹⁹⁶ Her, som dette, si for eksempel, her kommer trafikken nedover gaten, på Fourth and Broadway i Louisville, “brom, brom, brom, brom”, så fort de bare kan, seksti miles i timen over den gaten, alle haster, kjaser og maser. En liten mann går ut dit, løfter hånden sin, og broder, det bråbremses. Vel, den lille mannen har ikke nok kraft til å stoppe én av de bilene, men han har autoritet. (Glory!) Det er ikke kraften hans. Vel, hvis en av de bilene hadde truffet ham, ville det ødelagt ham. Men la ham løfte hånden sin! Hvorfor? Sjåførene i bilene gjenkjenner den uniformen.

¹⁹⁷ Å, broder, når de gjenkjenner den uniformen, bråbremses det. Hvorfor? Se på autoriteten hans. Se på hva som er bak ham. Hele byens system er bak ham. Byens opprettholdelse av lov

og orden er bak ham. Den uniformen representerer det. Han er anderledes, ja visst, fordi han er en politibetjent.

¹⁹⁸ Han roper: “Stopp!” Vel, om en av de bilene sier “brom” og bare tar han slik som det. Men det bør de ikke prøve på, se hva som står bak ham. Det hviner i bremsene deres og de skrenser. Han trenger ikke en gang å si noe, bare løfte hånden sin. Det holder, absolutt. Autoriteten hans kommer fra rettshåndhevelsen, alt sammen står bak ham. Selv er han svak, men hva står bak ham? Det er hva stjern . . . klærne hans, han er kledd i en uniform.

¹⁹⁹ Det er hva . . . ikke avguden, men hva enkeltmennesket burde være kledd i. La oss kle oss i Guds fulle rustning, amen, frelsens hjelm, dette store, svære skjoldet (på størrelse med en dør) av tro. Å, broder. Det er ikke hva han er, men hva han representerer.

²⁰⁰ Det er hva politibetjenten . . . det er ikke den lille mannen som står der, han er bare en vanlig mann, men hva han representerer!

²⁰¹ Vår rustning er Jesus Kristus. Ja visst. Alle djevler bråbremsen når de ser Det. Når de ser Guds fulle rustning, den ekte dåpen i Den Hellige Ånd, amen, som ser Den komme like fra Guds Trone, kledd i Hans oppstandelses fulle rustning. Amen.

²⁰² Ikke at *du* er sterk, du er ingen ting, det er hva som er bak deg. Hvorfor? Du er død. Du gikk inn i militæret, du har gått inn i politiet, du vil håndheve loven og holde kontroll på disse djevlene. Det stemmer, du er i politiet, hele greia er bak deg. Ser du, du regnes som død, du er ingen ting, du kan ikke stanse noen ting. Men autoriteten som er gitt deg, fordi du er oppreist og sitter i Himmelske steder i Kristus Jesus, djvelen gjenkjenner det. Alt bråbremsen når de hendene går opp.

²⁰³ Sankt Martin, en gang på en gårdsplass . . . Det var en mann der nede som rev i stykker (en djevel), han bet store kjøttstykker av folk slik som det, og folk løp, han prøvde å drepe dem. Dro en stor hånd- . . . hadde store, svære hoggtenner, tenner, han dro ut store munnfuller av kjøtt slik som det, mens han herjet omkring.

²⁰⁴ [Tomt område på lydbandet—Red.] . . . i tilbedere. Og dagene som han så i fremtiden, og visste at det ville bli på denne måten, da Han Selv ville bli kastet ut av Sin Egen menighet, den laodikeiske menighet. Han sa: “Se, jeg står for døren og banker.” Den organisasjonen hadde kastet Ham ut, og de har gjort det i dag, men Han står ved døren for å banke.

²⁰⁵ Å Gud, måtte lemmene av Hans Legeme innse i dag at vi er i den seirende Menigheten. Vi er—vi er i Kristus. Vi sitter over alle disse tingene i verden.

²⁰⁶ Hvorfor skulle kvinnene våre ønske å klippe håret sitt? Gud, det viser at noe er galt. Hvorfor skulle de ønske å vise seg frem

i ting som ser sexy ut? Hvorfor skulle folket vårt ha en hunger i hjertene sine etter å høre en—en fyr som Elvis Presley eller—eller en av disse Rickylene, eller den slags, står der oppe med en gammel gitar og den bråkete musikken og får de unge jentene våre til å svinge seg og ta av seg undertøyet, og slikt? Gud, og så påstår den gutten å være pinsevev! Å Gud, hva er . . . Se på denne Pat Boone, som hevder å tilhøre Church of Christ og alle disse vulgære, skitne ting. . . Å Gud, kaller seg selv “fra Church of Christ”.

²⁰⁷ Gud, vi innser at autoritetens skilt ikke er navnet til en konfesjon, men det er kraften—kraften av Kristi oppstandelse i hvert individuelle liv. Gud, må dette folket her denne morgen strebe etter å komme inn i Det. Og hvis dette lydbåndet noen gang skulle komme ut i landet hvor folket er, Herre, la dem vite at det ikke ble sagt for å vise forakt, for det ville vært feil av meg, men for at Menigheten kan være seirende og innse sin plass. Så de kunne se hvor alle disse avgudene . . . Hvor Den katolske kirke gikk åpent ut og gjorde det til “en avgud”, gjorde protestantene det til “en organisasjon”, og like ille, fornektet Ordet, “har en form for gudsfrykt, men fornektet Dens Kraft”. Å Gud, hvor sant Ditt Ord er, hvert Ord!

²⁰⁸ Vi ber nå, Far, at Du vil tilgi oss for våre synder, og må dette Budskapet synke dypt inn i hjertene. Og må folket . . . Må denne menigheten, siden dette vesle tabernaklet nå er i byggeprosessen av å bygge en kirke, må de aldri se hen til noe vakkert noe, men bare nok til å gi folket ly. Gud, må de aldri begynne å se og si: “Vi tilhører det store tabernaklet som har den store kuppelen på seg.” Gud, la det være et tomt skall. Må de aldri vende synet bort fra Objektet, Jesus Kristus. Må Han være Den som fyller deres tempel, og da vil kraften og ilden av Den Hellige Ånd falle på alteret i deres hjerter. Det er hvor det virkelige alteret er, Herre, er i hjertet til hvert enkeltmenneske.

²⁰⁹ Jeg ber denne morgen om at dette Ordet vil ligge så tungt på alteret i hvert hjerte inntil de aldri vil være i stand til å komme bort fra Det, så de vil komme med et sunt og forstandig sinn til Evangeliet, og tro Ordene. Og ikke åpne hjertene sine for demoniske makter (eller sensasjoner, eller skriking, eller hopping, eller—eller en manifestasjon, en fysisk form, eller noe slikt), men for den virkelige, sanne, kjærlige Kristi Ånd, hvor Han vil manifestere Seg Selv i kjærlighet og kraft.

²¹⁰ Gi det, Herre. Helbred de syke og lidende. Vi ber i Jesu Navn. Amen.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

[Broder Branham begynner å nynne på *Jeg elsker Ham*—Red.]

. . . Jeg elsker Ham
 Fordi Han først elsket meg
 Og kjøpte min frelse
 På Golgatas tre.

²¹¹ Med hodene våre bøyd, hvor mange vil legge deres hjerter på alteret og gjøre det til en åker for Gud, så Han kan så Sitt Ord på alteret i ditt hjerte, som vil bringe frem et liv av Kristi oppstandelse? Vil dere løfte hendene deres og si: “Gud, jeg begjærer dette av hele mitt hjerte”? Gud velsigne deres hungrende hjerter, dusinvis på dusinvis.

Legg den der, bare legg den der
 Ta din byrde til Herren og legg den der.
 Hvis vi tror og ikke tviler, vil Han sannelig føre
 oss ut.

Ta vår byrde til Herren og legg den der.

²¹² Der i ditt hjerte, tenk på Kristus Frelseren, tenk på at Han døde for deg. Og om du bare vil dø til deg selv, vil det tømme din kropp, tømme din sjel, tømme ditt hjerte for alt av denne verden og alle dens fornøvelser, da Kristus . . . du vil oppstå med Ham.

²¹³ Hvis du ikke har blitt døpt i Jesu Kristi Navn, er det et basseng fullt av vann her. Og når du står opp fra det vannet, står du opp for å vandre med Kristus i et nytt liv. Du er død da, du er ikke lenger . . . sinne og alt mulig har forsvunnet. Du er en ny skapning i Kristus. Da reiser Han deg opp med Den Hellige Ånd og setter deg i Himmelske steder med Seg Selv, høyt over alle makter i denne verden.

²¹⁴ Uansett hvor liten, hvis du er en liten vaskekone, hvis du er—hvis du bare er en broder som ikke har sin . . . kjenner sin ABC, spiller ingen rolle hvem du er. Du er i Kristus, seier over alle ting. Og din autoritet er over enhver demon og enhver makt som djevelen har. Du er i Kristus, seier.

Mens dere har hodene deres bøyd.

²¹⁵ Jeg vet at det er en broder som kom ned hit i dag tidlig, broder Slink (tror jeg de kalte ham, “Sink, Jim Sink”), som jeg tror er . . . Og vår broder her blir sett på som en lærer i dette Ordet. Stemmer ikke det, broder Sink? Vi vil legge hendene på ham denne morgen rett før vi ber for de syke, for å ordinere ham til en forkynner (en av våre brødre), for å dra ut til menighetene og forkynne Evangeliet.

²¹⁶ Broder Jim Sink, vil du komme frem hit til alteret? Kom, broder Neville. Broder Junior Jackson, er du her? Noen av de andre forkynnerne av denne Troen?

²¹⁷ Broder Jim Sink her tror på dette Evangeliet som vi forkynner, Guds Sønn, tror at Han virkelig er Guds jomfrufødte

Sønn. Stemmer det, broder Sink? [Broder Sink svarer: "Amen!"—Red.] Tror du at Han døde og sto opp igjen den tredje dagen, seiret over alt og sitter ved Guds høyre hånd, i sentrum av Guds kraft i Det høye, som lever i evighet for å gå i forbønn for oss? ["Amen!"] Tror du på vanddåpen i Jesu Kristi Navn for syndenes forlatelse? ["Amen!"] Tror du på Dåpen i Den Hellige Ånd akkurat slik Gud vil gi Den, med tegn og under som følger den troende? ["Amen!"] Han tror det. Og jeg tror at han har hatt et liv som har vært rettskaffent foran folket. Han forkynner her i menigheten, ofte for dem her, og jeg har funnet ut, "en fantastisk Guds mann".

218 Nå, til denne menigheten, er det et ord her inne, noen mann som har noe å si imot broder Sink? Si det nå eller ti for alltid. Hvor mange tror at broder Sink ved å forkynne dette Budskapet og dette Ordet . . . og dere tror at ved Den Hellige Ånds vitnesbyrd, at broder Sink bør bli ordinert og sendt ut fra denne menigheten her som en forkynner av Evangeliet, for å kunngjøre disse Budskapene, som det som har blitt forkynt denne morgen, til alle steder han kan dra i verden, hvor Herren vil sende ham? Løft hendene deres og si: "Jeg vil be for deg, broder Sink." Gud velsigne dere.

La oss bøye hodene våre.

219 Broder Neville, hvis du vil legge hendene dine på broder Sink mens du legger hånden din på Bibelen.

220 Vår Himmelske Far, vi bringer til Deg, denne morgen, en mann som har blitt ført ut av verdens forgjengelighet, regner seg som død til seg selv og har tatt imot Kristus som Frelser, blitt døpt inn i Jesu Kristi Navn, stått opp med løftet om å motta Den Hellige Ånd, og nå i Himmelske steder, og kjenner et kall i livet sitt til forkynnertjenesten.

221 Å Gud, som eldste i denne menigheten, som forsamlingen og som tilsynsmenn og så videre, for å vokte flokken som Den Hellige Ånd har satt oss til å ha omsorg for, flokken som løfter hendene sine og som vet at broder Sink, "at han er en rettskaffen mann", derfor legger vi hendene våre på ham, som broder Neville og jeg, som Dine eldste, og ved dette ber vi troens bønn og ordinerer broder Jim Sink inn i Jesu Kristi tjeneste. Gi det. Må han bli fylt med Guds kraft. Må han aldri gå på kompromiss. Må han vinne sjeler til Deg.

222 Og, Gud, vi sverger vår lojalitet og brorskap til ham, til å støtte ham hvor enn han er, i bønn, og i hjelp, og alle måter vi kan. Ta imot ham, å Gud, som vi fører ham frem for Deg. I Jesu Kristi Navn, Guds Sønn. Amen. Amen.

223 Med hendene dine på Ordet, og der min broder Sink, ordinerer jeg deg som en broder i Kristus og vårt fellesskap, i Jesu Kristi Navn. Amen. Gud velsigne deg. Ja vel. Og forsamlingen sa: "Amen." [Forsamlingen sier: "Amen!"—Red.] Gud velsigne

deg. Det er mye å gjøre i Evangeliet, sårt tiltrengt, vi er bak deg ett hundre prosent med alt vi kan gjøre for å hjelpe. Gud velsigne deg.

224 Er Han ikke herlig som er en . . . Å du! Jeg liker å se mannen. Det er bra. Han er, som jeg forstår nå, han tar over som pastor for Holiness Tabernacle i Utica, Indiana, som han ikke bor så langt unna.

225 Nå, la oss se. Å, har vi disse brødrene? Å, jeg tror vi fremdeles har syke å be for, har vi ikke? Ja vel, ga de . . . ga dere ut noen bønnekort? Ja vel, la oss lese opp noen bønnekort raskt nå, sitt bare stille litt alle sammen. Vi er ordentlig sene. Kan dere gi meg ti minutter? Ja vel. Bønnekort, la de som har bønne . . . Hvor vil du gi dem fra, én?

226 Ja vel, bønnekort nummer én, vil du komme, nummer to, nummer tre, nummer fire, nummer fem. Bønnekort nummer én, to, tre, fire, fem, still dere opp her borte, så fort dere kan nå, hvis dere klarer å komme dere opp. Hvis dere ikke kan, vel, la oss få vite det, vi kommer og bærer dere. Vi kommer til å forsøke å få så mange som vi bare kan. Én, to—to, tre, fire, fem, seks, sju, åtte, ni, ti. Seks, sju, åtte, ni, ti. Og bare to reiste seg på det. Ti, elleve, tolv, tretten, fjorten, femten. (Hva?) Alle sammen, alle bønnekortene, beveg dere over til *denne* andre siden. Kom på denne siden her, på denne siden, vær så snill.

227 Å, er Han ikke fantastisk? Nå, vær bare så ærbødige som dere kan, alle sammen, omkring ti minutter nå, bare omkring ti minutter. Nå, de med bønnekort, vi gjorde en kunngjøring om at “de som ønsker å bli bedt for kommer med sine bønnekort”, og slik at vi ikke vil . . . Skjønner, de kommer stadig tilbake, og de prøver å bruke Guds gaver som et ouijabrett, men vi—vi tror ikke på å gjøre det.

228 Vi—vi tror på å bare la Gud gjøre Sitt Verk. Tror dere det? Hvor mange tror at dette Budskapet denne morgen er Sannheten? [Forsamlingen sier: “Amen!”—Red.] Takk. Takk. Gud velsigne dere. Jeg tror Det av hele mitt hjerte, sjel og sinn.

229 Nå, ser ut som at vi har omtrent femti mennesker her som skal bli bedt for, noe sånt. Nå, hør. Nå, hver og en av dere er i Kristus. Dere er i Kristus Jesus, seier over all sykdom. Alle dere som er i bønnekøen, som er kristne, gjenfødte troende, løft hendene deres. Posisjonen deres er da i Kristus. Dere har allerede seiret, og det eneste dere trenger å gjøre nå er å ta imot og tro hva Gud har sagt er Sannheten.

230 Jeg kunne ikke gått gjennom den køen med skjelning, det ville vært for mye å gjøre, ta oss for lang tid. Det ville ikke vært det for meg, jeg tror jeg kunne stått her resten av dagen, jeg føler meg bare bra. Jeg føler meg bare bra. Jeg vet at Det er sant. Pris Herren! Men *nå* er vi i Kristus, *nå* er vi posisjonelt plassert i

Kristus. Amen! Du store! Er disse tingene som jeg har forkynt Sannheten? Hvis det er, da vil Han vise Seg Selv. Det stemmer.

²³¹ Hvor mange av dere folk i bønnekøen er fremmede for meg? Jeg kjenner mange av dere, men noen av dere er fremmede. Løft hendene deres, vet at jeg ikke vet hva som feiler dere, løft hånden din. Nedover hele køen, hm, ja vel. Er Han Kristus? Tror dere Det? Dere må ha tro, dere må tro Det. Hvis dere ikke tror Det, da vil Det ikke virke. Dere må kjenne deres posisjon, dere må kjenne deres plass. Stemmer det, broder West? Det stemmer. Kjenn deres posisjon, Kristus lovt: "De tingene som jeg gjør, skal også dere." Tro Det av hele deres hjerte.

²³² Den mannen som står bak der har noe galt med hoften sin. Tro Det av hele ditt hjerte. Du kan ikke komme i bønnekøen, men du kan gå tilbake og sette deg ned, det kommer til å forsvinne. Og det er ikke kreft. Gå tilbake og sitt ned. Det er helt over. Jeg har aldri sett mannen i hele mitt liv. Hvis vi er fremmede, broder, løft hånden din. Hvis vi er fremmede . . . Hva er i veien, han er helbredet!

Langs dette alteret her, tror dere?

²³³ Hva med deg? Vi er fremmede, jeg kjenner deg ikke. Gud kjenner deg. Tror du at jeg er Hans tjener? Tror du dette Budskapet jeg forkynner? Hva om jeg fortalte deg at ryggproblemet ditt vil forlate deg? Tror du Det av hele ditt hjerte? Herr Burkhart, dra tilbake til Ohio, du er helbredet. Jesus Kristus gjør deg frisk.

²³⁴ Du er ikke her for deg selv, du er her for noen andre. Det er en kvinne. Og hun er også fra Ohio, det stemmer, navnet er Alice McVan. Det stemmer. Hun har hatt en operasjon. Det stemmer. Mageproblemer og kvinnelige plager og nervøsitet. Stemmer det? Bare tro og hun vil bli frisk. Gå videre og tro Det av hele ditt hjerte. Tro Det av hele ditt hjerte, hun vil få det.

²³⁵ Hvordan har du det? Jeg kjenner ikke deg, vi er fremmede. Stemmer det? Tror du at jeg er Hans tjener? Tror du at vi har seiret i Kristus? Hvis du tror, med din nervøsitet og med dine plager og ting som du har, da, fru Allen, kan du vende tilbake til ditt hjem og bli gjort frisk.

²³⁶ Jeg tror vi er fremmede, er vi ikke? Jeg har aldri sett deg før. Dette er den første gangen vi noen sinne har møttes, vi er fremmede for hverandre. Tror du at jeg er Hans profet? Tror du det? Du lider av nyreproblemer. Det er riktig, er det ikke? Du er ikke herifra, du er sørfra. Du ber for dine ufrelste barn. Det er mannen din der bak deg. Han har en mann på sitt hjerte denne morgen, en venn han ber for. Si meg, jeg ser noen, du er—du er en venn av min mor og far. En mann kommer opp her som heter L. C. eller S. T., eller noe sånt, S. T. eller noe, det er—det er din sønn. [Broder Neville sier: "J. T."—Red.] J. T. . . . Der har du det, S. T. Nei, det er ikke J. T. Jeg vet. Det er en liten mann med sort

hår. Jeg så ham stå akkurat her fremme hvor han er nå. Dra hjem igjen, du har hva du ba om. Dra hjem igjen.

²³⁷ Er den mannen her denne morgen, en mann nede fra Georgia? Ja. T.S. Ja. Jeg har aldri sett din mor og far i hele mitt liv, og du vet at det er sant, men jeg så deg komme til syne, like her foran dem akkurat da. Jeg vet det var. Du har det du ba om, ikke tvil.

²³⁸ Tror dere, av hele deres hjerte? Nå, hvor mange? Hver og en av dere er i Kristus. Du sier: “Er det Evangeliet?” Det er nøyaktig hva Jesus Kristus gjorde. Det er nøyaktig hva apostlene gjorde. Det er nøyaktig hva Ireneus og resten av dem gjorde. Det er nøyaktig.

Tror dere det? Da bøyer dere hodene deres.

²³⁹ Kom hit, eldste. Det er for mange mennesker til å gå gjennom hele den køen på den måten. Vi har plukket ut to eller tre der nede fra. Kom frem hit. Denne broder Neville er en Guds mann. Jeg tror det.

²⁴⁰ Vi kommer til å gå gjennom denne køen her og be for disse menneskene, legge hendene på dem. Tror dere alle at dere vil bli friske, hver og en av dere? Vil alle her inne tro Det? Bøy da hodene deres nå, vi er i den seirende Menighet.

²⁴¹ Herre Jesus, jeg kjenner denne broderen, det er grunnen til at jeg ikke sa noe til ham om det. Jeg vet hva han begjærer. Jeg ber at Du vil helbrede ham, Herre, og gi ham det han ber om. I Jesu Kristi Navn.

²⁴² Himmelske Far, med hendene lagt på denne lille broderen, denne morgen, ber vi i Jesu Navn om hans utfrielse. Amen.

²⁴³ Å, du er . . .

Himmelske Far, gi til vår søster Dauch her, en yndig søster, som har vært en sann venn av oss her, av min familie og våre kjære. Vi tror at hun og hennes ektemann er Dine barn. Jeg ber, Gud, om at Du vil oppfylle hennes bønn denne morgen. I Jesu Kristi Navn. Amen.

²⁴⁴ Gud, i Jesu Navn, velsign vår søster Bruce. Vi vet, Herre, at hun er Din tjener. Vi ber at Du vil oppfylle hennes—hennes bønn. I Jesu Kristi Navn. Amen.

²⁴⁵ O Himmelske Far, vi innser at—at Du alene kan helbrede søster Blanco, vi ber om at Du vil velsigne henne og oppfylle hennes bønn, Herre. I Jesu Kristi Navn. Amen.

²⁴⁶ Himmelske Far, på vår søster legger vi hendene våre i Jesu Kristi Navn, og ber om hennes utfrielse til Din ære. Amen.

²⁴⁷ “Disse tegn skal følge dem som tror”, og vi legger hendene våre på denne søsteren, som skal bli frisk. I Jesu Navn, gi det, Herre. Mens denne nervøse, skjelvende kroppen som står her, Herre, under Den Hellige Ånds kraft, og trøtt, men Du er Gud. Helbred denne unge kvinnen, jeg ber, i Jesu Navn.

248 Allmektige Gud, oppfyll vår brors bønn. Gi det, Far. Vi legger hendene på ham og fordømmer fienden, de som ville forgifte hans sjel, eller sette et—et sort merke foran ham. Må Han heve seg seirende over det denne morgen, Herre, og innse sin posisjon i Kristus Jesus. Og så vil han få det han ber om, i Jesu Navn.

249 Vår Himmelske Far, med hendene våre lagt på vår broder, i Jesu Kristi Navn, oppfyll hans bønn. Amen.

250 Denne skjønn lille jenta, Far, i Jesu Navn, må Herren være nådig, til Guds Ære ber vi om hennes utfrielse.

251 Gud, vi kjenner denne morens rop fra hjertet og ropet for hennes datter. Gud, gi henne tro denne morgen, og anvend den her og nå, da vi vet at hun har makt over det. Og det skal bli gjort, i Jesu Kristi Navn.

252 Gud, helbred denne lille gutten, vi ber i Jesu Kristi Navn.

253 Gud, vår Far, vi legger hendene våre på vår søster og ber denne morgen om at Du oppfyller hennes bønn. I Jesu Kristi Navn. Amen.

254 Vår Himmelske Far, som denne lille damen kommer for å ta sin plass for helbredelse, legger vi hendene på henne og ber om hennes helbredelse. I Jesu Kristi Navn. Amen.

255 På dette skjønn lille barnet legger vi hendene våre, i Jesu Kristi Navn, ber om helbredelsen.

256 Ved Navnet Jesus Kristus, med hendene på vår søster, må Du helbrede henne nå.

257 Vår Far, Som er i Himmelen, velsignet være Ditt Navn, på denne gutten legger vi hendene våre. I Jesu Kristi Navn, må han tro Det. Amen.

258 Himmelske Far, på vår galante broder her, Herre, Din tjener, en Guds mann, legger vi hendene på ham for at hans bønn må bli oppfylt. I Jesu Kristi Navn, må han ta sin posisjon nå. Nå, her er en Guds sønn, i den herlige tiden hvor vi alle går mot enden.

259 Himmelske Far, på vår lille søster som kom ut av stort mørke for å vandre i Lyset, gi, Herre, at hennes galante lille sjel vil bli løftet høyt opp denne morgen, opp i den Himmelske atmosfæren. Og oppfyll hennes—hennes bønn, i Jesu Navn. Amen.

260 Himmelske Far, på vår broder her har vi lagt hendene våre i Herren Jesu Navn, ber om at hans bønn må bli oppfylt. I Herren Jesu Kristi Navn. Amen.

261 Vår Himmelske Far, vi legger hendene på vår søsters baby, og ber om at hennes bønn må bli oppfylt, Far, mens vi legger hendene på henne i Jesu Kristi Navn.

262 Vår Himmelske Far, vi legger hendene på vår søster, i Jesu Kristi Navn. Må hennes bønn bli oppfylt, i Jesu Navn. Amen.

263 Vår Himmelske Far, som vår søster går gjennom denne køen og for å la . . . vi legger hendene våre på henne, må Guds Kristus komme nær nå og fordømme plagen og gjøre henne frisk. Amen.

264 Himmelske Far, på vår bror, vi legger hendene våre på ham og ber at i Jesu Kristi Navn, at Du vil helbrede ham i Jesu Navn. Amen.

265 Himmelske Far, på denne jenta legger vi hendene våre, og ber vår dyrebare Herre. I Jesu Kristi Navn, vi ber om hennes helbredelse. Amen.

266 Vår dyrebare Herre, vi legger hendene på vår bror, i Navnet til Guds Sønn, Jesus Kristus, Som vi er mer enn seierherrer gjennom Ham. Og vi ber om at Du vil oppfylle vår brors bønn, i Jesu Navn. Amen.

267 Vår Far, på vår tjenerinnes bror, denne lille Korsets soldat, jeg ber, Gud, at Din Ånd må komme over ham og oppfylle hans bønn. I Jesu Kristi Navn. Amen.

268 Vår Himmelske Far, på denne tapre Korsets soldat, han har stått for Ditt Ord i—i situasjoner med kritikk og så videre, og likevel stått ved Ordet, gått videre som mer enn en seierherre i Kristus Jesus. Oppfyll hans bønn, Far. Jeg ber min bønn og gi ham av Din velsignelse, Herre, at Du vil helbrede ham og oppfylle hans bønn. I Jesu Navn. Amen.

269 Himmelske Far, denne babyen kan ikke leve uten Guds hjelp, men Gud kan gjøre den frisk. Jeg legger hendene på den og fordømmer fienden, i Jesu Kristi Navn. Velsign barnet, og må Du hjelpe ham å ha fremgang i Jesu Kristi Navn. Amen. Mer enn seierherrer.

270 Himmelske Far, til vår søster, som vi legger hendene på i Jesu Kristi Navn, det seirende Guds tabernakel som ble gjort til menneske og bodde iblant oss. Måtte gjennom Hans Navn, det rettfærdige Navnet til denne Guds Sønn, Jesus Kristus, gi vår søster hennes begjær. Amen.

271 Vår søster Kidd, velsign ditt hjerte. Vår Himmelske Far, når jeg holder denne aldrende mannen og kvinnen i hendene våre her, som forkynte Evangeliet da jeg bare var en liten gutt, som for noen få dager siden lå døende med kreft. Hastet for å komme til ham, og Guds kraft falt ned over en åtti år gammel mann og helbredet ham, så legene ble mirakuløst stille. Kunne ikke forstå det. Jeg ber om at Du må oppfylle hans bønn denne morgen. Velsign hans lille kone, Herre, som har vasket med vaskebrettet for å sende sin ektemann i tjenesten for å forkynde dette—dette Blødende Evangeliet om Jesus Kristus. Gi det, Herre.

272 Velsign deres sønn, Junior, Herre. Vi ber om at Du gjør ham frisk og holder ham sterk, Herre. Han er deres støtte til å frakte dem fra sted til sted, for å legge lommeterklær. Selv om de er så gamle at de ikke kan dra ut på feltet lenger, men de går fra

sykehus til hjem, legger lommeørklær på de syke. Gud, Du vil ære det, jeg vet Du vil. Velsign dem og gi dem styrke i mange flere dager, Far. I Jesu Kristi Navn. Amen.

²⁷³ Velsigne deg. Det skal bli gjort, broder Kidd, det skal bli gjort. [Broder og søster Kidd snakker med broder Branham—Red.] Lovet være Gud. Amen. Ja, vedkommende vi ba for over telefonen.

²⁷⁴ En mann og kvinne i en alder av åtti år, og over, kan ikke dra ut på feltet og stå bak talerstolen, for gamle nå til å forkynne slik som det, men sender fremdeles ned hit og får pakker med bønneduker og sender dem til de syke og lidende, tar dem til sykehus og alt mulig som det. For å legge det på de . . . De kan ikke komme seg ut og støtte tjenesten på den måten lenger, men de fortsetter som best de kan. Det burde få oss unge mennesker til å skamme oss. Det stemmer, gjøre noe for Kristus.

²⁷⁵ Husk, denne gamle mannen her, broder Kidd, forkynte Evangeliet før jeg ble født. Det stemmer, der ute og ba for de syke, en tapper gammel soldat. Og her, gammel, hvor gammel er du, broder Kidd? Åttien år gammel, fremdeles i arbeid for Guds Kongerike! For gammel til å stå bak talerstolen og holde frem et budskap på den måten, men vil dra til sykehuset, til sykeleiene, og har en gutt som kjører ham rundt i en bil. Og de kan ikke gå, så de bare kjører ham i en bil og tar dem med til et sted, og disse to, gamle paret, går inn der og legger et lommeørkle på.

²⁷⁶ De hadde en kjær en veldig nære døden her om dagen, en jente, de fortalte meg nettopp om det. Vi ba for dem, barnebarn, dro og la . . . Barnet er oppe nå. Lovet være Gud!

²⁷⁷ Broder Kidd, de ringte meg her for en tid siden, omkring to år siden, tror jeg at det er, om at han hadde kreft i prostataen, i en alder av omkring syttiåtte år, eller åtti, nesten åtti år gammel, med kreft i prostataen. Legen bare la den tilbake, det var ingen ting som kunne gjøres. Vi skyndte oss, Billy og jeg delte på å kjøre for å komme opp dit hvor han var. Og Den Hellige Ånd ba oss om å dra den morgenen. Vi pleier vanligvis ikke å gjøre det med mindre vi blir ledet til å gjøre det. Og Den Hellige Ånd sa: "Dra", og vi dro av gårde derfra og la hendene på den gamle karen, for å be for ham. Og legene kan ikke finne et spor av det noe sted. Ære være Gud! Å! Hvorfor? Vår posisjon er i Kristus Jesus, som steg opp langt over all sykdom og alle fiendens krefter.

²⁷⁸ Å, er du ikke lykkelig over Ham?

Det finnes mennesker omtrent over alt,
Hvis hjerter står i brann

Med denne Ilden som falt på Pinsedag,
Som renses og gjorde dem rene.

Å, den brenner nå i hjertet mitt

Å, ære skje Hans Navn!

Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.

Jeg er en av dem, en av dem,
 Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.
 En av dem, en av dem,
 Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.

Selv om disse menneskene ikke lærer å bli,
 Eller skryter av verdslig berømmelse,
 Har de alle mottatt sin Pinse,
 Døpt i Jesu Navn.

Og de forteller nå, både vidt og bredt,
 At Hans kraft fremdeles er den samme,
 Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.

279 Hvor mange er en av dem? Løft hendene deres nå:

. . . dem, en av dem,
 Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.
 Å, en av dem, en av dem,
 Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.

Nå kom, min broder, søk denne velsignelsen
 Som vil rense ditt hjerte fra synd,
 Som vil få gledeskløkkene til å klinge
 Og vil holde sjelen din i brann.
 Å, den brenner nå i hjertet mitt,
 Ære skje Hans Navn,
 Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.

Jeg er en av dem, en av dem,
 Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem,
 halleluja!

En av dem, en av dem,
 Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.

De var samlet på en øvre sal,
 Alle ba i Hans Navn,
 De ble døpt med Den Hellige Ånd,
 Da kom kraften til tjenesten.
 Nå, det Han gjorde for dem den dagen
 Vil Han også gjøre for deg,
 Og jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.

Jeg er en av dem, en av dem,
 Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem,
 halleluja!

En av dem, en av dem,
 Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.

280 Nå mens vi nynner den, la oss bare ta hverandre i hendene. Si:

En av dem, en av dem,
 Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem,
 halleluja!

En av dem, en av dem,
Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.

281 Er du ikke? Si: "Amen!" [Forsamlingen sier: "Amen"—Red.]

Jeg er en av dem, en av dem,
Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.
En av dem, en av dem,
Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.

282 Kan jeg synge dette ene verset en gang til?

Selv om disse menneskene ikke lærer å bli. (De har ingen flotte, store D.D., Ph.D-er, skjønner dere, ingen store, svære ting, ser dere.)

Disse menneskene lærer kanskje ikke å bli.
Eller skryter av verdslig berømmelse, (en stor organisasjon)

Har de alle mottatt sin Pinse,
Alle sammen døpt i Jesu Navn.
Og de forteller nå, både vidt og bredt,
Hans kraft er fremdeles den samme,
Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.

En av dem, en av dem,
Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.
Jeg er en av dem, en av dem,
Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.

Å, ikke for all verdens gylne millioner ville jeg
forlatt dette dyrebare sted,
Selv om fristeren har . . . ofte har forsøkt å
overtale meg,
Men jeg er trygg under Guds dekke, lykkelig i
Hans kjærlighet og nåde,
Og jeg lever på hallelujasiden!

283 Å, du store min! Jeg er så glad for det. Er ikke du? Er du ikke glad for å være en av dem? Bare en av dem, en av de ydmyke menneskene som bare tømte deg, kom ned (ikke for en avgud), for en levende Gud, (ikke for en organisasjon og skrev navnet ditt i boken), for en levende Gud, (ikke å si frem en trosbekjennelse), men å la Ordet bli kjøtt i deg. Ser dere, det er alt. Og ydmyket dere, og så gjennom det opphøyet Han dere over, (ikke for å være oppfarende, oppblåste, si "jeg er *dette*, *det* eller *det*"), men i ydmykhet, vennlighet, og "hvordan kunne Han frelse en usling som meg, og hvorfor i all verden gjorde Han det?" Det er slik en ekte kristen føler det. Tror dere ikke det? Å, Han er så virkelig!

Virkelig, virkelig, Han er så virkelig for meg!
Å, virkelig, virkelig, Han er så virkelig for meg!

Selv om noen mennesker tviler på Ham, kan jeg
ikke leve uten Ham,
Det er hvorfor jeg elsker Ham, og Han er så
virkelig for meg!

Virkelig, Han er så virkelig for meg! (Syng det!)
Virkelig, virkelig, Han er så virkelig for meg!
Selv om noen mennesker tviler på Ham, men
jeg kan ikke leve uten Ham,
Det er hvorfor jeg elsker Ham, og Han er så
virkelig for meg!

284 Å, jeg er så glad for det! Ja. Å, jeg er så glad for dette gamle
Evangeliets vis, lever på dette strålende gamle Evangeliets vis.

285 Nå, venner, til vi møtes ved Kristi Trone igjen, når dere ber,
husk på meg. Og Gud velsigne hver og en av dere. Jeg er . . . Kan
ikke si jeg er lei for at jeg holdt dere her.

286 Nå, til dere som har lagt lommeørkleet her, jeg la nettopp
hendene på dem da vi ba for de syke, hvis dere la merke til at
jeg gjorde det, så snart Ånden falt. Jeg gikk ikke inn i for mange
visjoner, fordi jeg er svak, sliten, vet dere, vært her omtrent to
eller tre timer nå, forkynt, og jeg begynte bare med å ta noen få
i køen, slik at dere vil se at Gud er Gud. Ser dere? Det umulige,
paradokset, at de uutgrunnelige ting . . . Djevelen . . .

287 Nå, husk, hver og en av dere har kraft i Kristus. Du har ikke
kraft, du har *autoritet*, din autoritet. Du er bare løftet opp, høyt
oppe. Ikke for at du selv skal løfte deg opp, men Kristus har løftet
deg opp. Jo høyere Kristus løfter deg opp, jo lenger ned ønsker du
å komme, skjønner, du vil føle deg så ydmyk. Så hvordan kunne
Han frelse en usling som meg, hvordan kunne Han gjøre det? Men
Han gjorde det, og jeg er så takknemlig for det. Amen! Så godt!

Ved Jesu Navn bøyer vi oss,
Faller ned for Hans føtter,
I Himmelen vil vi krone Ham til Kongenes
konge,
Når vår reise er over.

Dyrebare Navn (dyrebare Navn!), å hvor
skjønt!
Jordens håp og Himmelens glede.
Dyrebare Navn (Å, dyrebare Navn! Er Han
ikke herlig?)
Jordens håp og Himmelens glede.

288 Nå, hør etter, ikke glem dette. Dere synger koret, la meg syng
verset til det. Greit? Jeg vet ikke om jeg klarer å huske verset jeg
ønsker å syng, det kommer etter.

Ved Jesu Navn bøyer vi oss,
 Faller ned for Hans føtter,
 I Himmelen vil vi krone Ham til Kongen og
 kongene,
 Når vår reise er over. (Skjønner?)
 Ta Jesu Navn med deg,
 Som et skjold mot hver en snare.
 Når fristelser omgir deg,
 Bare hvisk dette hellige Navn i bønn.

Det er alt. Løft opp den hånden og hør det hvine i bremsene!
 Skjønner? Skjønner?

Hvisk dette hellige Navn i bønn.
 Dyrebare Navn, å hvor skjønt!
 Jordens håp og Himmelens glede.
 Dyrebare Navn (Å, dyrebare Navn!), å hvor
 skjønt!
 Jordens håp og Himmelens glede.

²⁸⁹ La oss synge det igjen, alle sammen. Hva sier dere? La oss
 bare ta det verset igjen, om “Ta Jesu Navn med deg, som et skjold
 mot hver en snare.” La oss synge det nå med øynene våre lukket.

Ta Jesu Navn med deg,
 Som et skjold mot hver en snare.

Lytt nå. Gjøre hva?

Når fristelser omgir deg,

Hva må du gjøre?

Hvisk dette hellige Navn i bønn.

Dyrebare Navn (dyrebare Navn!), å hvor
 skjønt!

Jordens håp og . . .

[Broder Neville snakker med broder Branham—Red.] (Jeg
 gjør ikke. Nei, jeg er—jeg er litt hes, jeg ble litt hes, så jeg vil ikke
 si . . .? . . . Ønsker du å oppløse . . .? . . . Nei, det er helt greit, bare
 gjør det, det er i orden.)

Jordens håp og . . .

Broder Neville, deres pastor, nå.

KRISTENDOM VERSUS AVGUDSDYRKELSE NOR61-1217
(Christianity Versus Idolatry)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag morgen, den 17. desember 1961, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org